

**R. P. Christophori De Ortega È Societate Iesu, Quondam
Scolasticæ Theologiæ publici Professoris, ac ejusdem
Facultatis Præfecti ... Theologia Controversiarum
Dogmaticarum, & Scholasticarum, de Divina ...**

**Ortega, Cristóbal de
Lugduni, M.DC.LXXX.**

Index Alphabeticus Generalis Rerum, & Verborum, Tomi Secvndi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94285](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94285)

INDEX ALPHABETICVS GENERALIS

Rerum, & Verborum, TOMI SECVNDI.

Littera C. Controuersiam, D. Disputationem, Q. Questionem, Prologum, Cert. Certamen, N. Numerum designat.

A

A

Physic. **ACCIDENTI** Physica instrumenta-
lis actiuitas effectus nobilioris saepe
concedenda. controu. 8. d. 4. q. 5.
cert. 1. n. 1.
Juris. Actio hypothecaria non alterius prom-
issioni, sed dominio proprio creditoris, in rem
proxime inhiituit. controu. 5. d. 1. q. 3. cert. 3.
num. 5.
Moralis. Actio interna, & immediate ab illa procedens exter-
na ad eandem virtutem moralem spectat semper;
secus externa mediata. controu. 7. d. 2. q. 3. cert. 5.
num. 7.
Anima. Actui vitali essentialis est inhaesio suo agenti con-
trou. 8. d. 4. q. 4. cert. 3. n. 2.
Anima. Actus imperans imperatum pro obiecto habet; secus
intentio electionem. controu. 4. d. 6. q. 4. cert. 1. n. 1.
Anima. Actus imperans & imperatus, vti intentio, &
electio, proprie Deo non repugnant, imo ad-
sunt. controu. 3. d. 1. q. 1. cert. 1. n. 8.
Anima. Actus imperantis, & intentionis respectu imperati, &
electionis discrimen: ibid. n. 9.
Anima. Adum, qui motuum formale habent, supernatura-
litas, & motui supernaturalitate necessario desu-
mitur. controu. 8. d. 6. q. 1. cert. 3. n. 3.
Physica. Agens nullo appetitu in malum intendens, operatur.
controu. 8. d. 2. q. 3. cert. 5. n. 4.
Physica. Est liberum possit intendere, suos actus non esse
ibid.
Physica. Agens non vitale potest simul agere omnia (adfin-
requisita cetera) quae successiue. controu. 8. d. 4.
q. 5. cert. 1. n. 1.
Physica. Agens vero liberum, imo quod cognitione, & appe-
titu actus est non item, & foris, nec vitalia reli-
qua. ibid. n. 2.
Physica. Agens imperfectius in subiectum perfectius agere

naturaliter potest contr. 8. d. 4. q. 5. cert. 1. n. 1.
Amicitia Dei erga rationales creaturas absque re-
meritate, & errore negari nequit. contr. 4. d. 4. q. 4.
cert. 1. n. 1.
Amicorum bona qua ratione relinquitur. controu. 8. d. 1.
q. 1. cert. 1. n. 5.
Amoris diuini omnia sunt materialia obiecta. contr.
4. d. 2. q. 1. cert. 2. n. 1.
Quatenus erga Deum honestus moraliter non est.
ibid. cert. 3. n. 3.
Absque ulla reflexione est amor Diuinus sui ipsius
amor. ibid. n. 6.
Amor Diuinus fertur libere ad plura pro nunc da-
tatione futura. contr. 4. d. 2. q. 1. cert. 3. n. 8.
Est fidei proximum: de absolute existentibus crea-
tis Dei amor liber etiam est ibid. cert. 4. n. 5.
Vti & displicentia impossibilibus ibid. num. 6.
Et complacentia de gratia, & virtutibus absolute
existentibus; & displicentia de peccatis absolutis
ibid. n. 7.
Fertur in omnipotentiam intactis possibilibus,
quae pro eo statu tangi Dei amore nequeunt. ibid.
num. 14.
Amor complacentiae Dei erga proprie conditionata
futura contingentia repugnat contr. 4. d. 2. q. 3.
cert. 3. n. 1.
Imo & efficax eius erga conditionata futura con-
tingentia qua talia desiderium ibid. n. 2.
Etiam erga mediate talia. ibid. n. 6.
Secus inefficax erga vtraque desiderium quod er-
ga plura talia Deus habet. ibid. n. 7.
Amoris Diuini erga quaevis quoad substantiam &
modum adaequatum specificatum Deus solus
est controu. 4. d. 2. q. 4. cert. 1. n. 4.
Ideo omnia propter summissum operari recte dicitur;
secus

DEX

Index Rerum,

secus propter se ut finem qui vel cui, ibid. cert. 2. n. 2. & 3.

Anima Amor complacentia in persona radix gaudij & desiderij est; non amor strictus ab illa & ab utroque diuersus, quem recentiores in Philosophiam & Theologiam intradunt. contr. 4. d. 2. q. 4. cert. 2. n. 4.

Amoris intentui Dei creaturae solae rationem veram & propriam finis habent, contr. 4. d. 2. q. 1. cert. 1. n. 5.

Probatio efficax & multiplex toto cert. 2.

Amor amicitiae erga irrationalia esse nequit, secus complacentiae, ibid. n. 3.

Amor sui propter creaturas ut finem qui & cui proprium Deo adest. contr. 4. d. 2. q. 6. cert. 2. num. 1.

Earum tamen motio respectu eius amoris proprie finalis quoad primarium finis effectum, & effectum non est. ibid. n. 3.

Est tamen proprie finalis quoad affectus & effectus alios, ibid. n. 4.

Præfatus amor sui ut creaturis utilis & propter ipsas ut finem honestus Deo est absque vlla earum ipsi prælatione comparatiua. ibid. cert. 2. n. 2.

Etiā propter naturalia creaturae bona habitus, ibid.

Amor strictus Dei erga se ipsum à gaudio & desiderio diuersus, vel ex suppositione possibilitatis eius amoris in creatis, & erga creatura vel absolute potest examinari, contr. 4. d. 4. q. 1. cert. 1. num. 1.

Sententia affirmans ex suppositione viuide confutata euasionibus præcluis. ibid. n. 2. ac deinceps.

Amor strictus Dei erga se ipsum absolute repugnat. ibid. cert. 2. n. 1.

Repugnat etiam ex suppositione præfata amor strictus Dei erga seipsum. ibid. n. 3.

Ex quo & deinceps probatur, & à difficili obiectione vindicatur.

Amor à Philosophis & pijs Theologis à gaudio & desiderio diuersus agnitus, ut gaudij & desiderij de bono quod principium est amor complacentiae in persona, seu cui bonum desideramus, vel de quo habito gaudemus: unde affirmantis sententia fundamenta subruunt omnia. ibid. toto cert. 3.

Amor Dei erga se necessarius, quoad speciem & quoad exercitium, absque temeritate innegabilis & demonstratus etiam à priori, contr. 4. d. 4. q. 1. cert. 6. n. 1.

Est efficax adhaesivus, non effectivus. ib. num. 6.

Comprehensivus & reflexivus, ac in personalia etiam fertur, non ut specificatum, ibid. n. 7.

Amor gaudij erga absoluta extrinseca Deo cetero adest; secus erga possibilia præcisivus, nec strictus amor. contr. 4. d. 4. q. 2. prol.

Adest ipsi cetero erga extrinseca desiderium. cert. 2. & 3. totis.

Quod tamen spes non sit. ibid. cert. 3. n. 1.

Amor etiam amicitiae, erga unam quam erga aliam rationalem creaturam physicè maior, quam erga aliam quoad effectum esse potest; secus quoad physicum & metaphysicum actus. contr. 4. d. 4. q. 4. cert. 2. n. 1.

Potest autem esse affectivus maior, ibid. n. 3. ac deinceps.

Predestinatum præ reprobo, & iustum præ peccatore amat Deus. ibid. cert. 3. n. 2.

Etsi sola poenitentia finali prædestinatus quis sit. ibid. n. 3.

Plus æque iustum poenitentem, quam innocentem Deus amat. ibid. n. 5. ac deinceps.

Vbi parabolarum de oue & drachina perditis & filio prodigo rigidas Theologicas sensus subtilis, solidæ & iucundæ conclusionis rationes. ibid.

Amoris pure affectivi & appetitiui diuisio. ib. cert. 4. n. 2.

Viuidior diuisio ac definitio. ibid. cert. 5. n. 1.

Amore appetitiui plus Angelorum quam communium hominum collectio à Deo amatur. ibid. cert. 4. n. 3.

Plus fors purus aliquis homo omnibus distributivè Angelis amatur appetitiue, affectivè plus etiam amatur hominum quam Angelorum collectio. ibid. n. 7.

Imò & prædestinatus quivis. ibid. n. 9.

Amor appetitiui humanitatis Christi quam Ecclesiae totius maior Deo est. ibid. cert. 5. n. 2.

Affectivus contra. ibid. n. 4.

Imò & cuiusque nostrum. ibid. n. 9.

Amore formali connexionis rerum virtualiter amatur terminus, qui assertur; non qui supponitur. contr. 4. d. 6. q. 3. cert. 2. n. 6.

Amor permissionis peccati ob maius bonum inde capiendum, indecens Deum nullatenus est. contr. 6. d. 1. q. 3. cert. 3. n. 5.

Amor Dei super omnia naturalis, tam explicitus est formalis, quam implicitus & virtualiter repugnat: nec potest absque deliberatione create voluntatis à Deo pro via statu infundi, contr. 4. d. 3. q. 1. cert. 2. n. 7.

Et si malè à Cano formalis etiam & explicitus dei super omnia amor naturalis admittatur. contr. 7. d. 3. q. 3. cert. 1. n. 4.

Amor permissionis peccati ex intentione poenitentiae, aut gloriae suae efficacis, siue inefficaci, eandem habet vel non habet difficultatem, siue necessario siue liberè ex intentione efficacis præfata ametur permissio, contr. 7. d. 4. q. 1. cert. 1. n. 4.

Amor sui creatis etiam rationalibus naturalis est non elicitus. contr. 8. d. 4. q. 9. cert. 1. n. 2.

Amore electivo formaliter amari finis nequit. ibid.

Amor amicitiae Dei & virtutis cuiusvis moralis non potest vitari. ibid. cert. 7. n. 3.

Amor ad amati perfectiones penetrandas præcipuum amantis ingenium. contr. 8. d. 1. q. 1. cert. 1. n. 9.

Angeli nomen officij non naturæ pro substantia completæ spirituali usurpatur; est cunctis Angelis, vi & Daemonibus commune; est hoc iam solos malos, illud bonos tantum ex visu significat. contr. 8. d. 1. prol.

Angelorum existentiam negantes & asserentes, & locus Augustini difficilis enodatur. ibid. q. 1. cert. 1. n. 1.

Existentia de fide est; & difficilis Augustini locus enodatur. ibid. n. 4.

Sola ratione, ne probabiliter quidem ostenditur, nedum à priori aut posteriori demonstratur ex colorum rotatione circulari. ibid. cert. 2. n. 1.

Sed neque ex emergentiorum Magorum, oraculorum dictis, factis, rationibus prope adhuc demonstrationem attingat; suadet, ibid. cert. 3. tota.

Probabilibus tamen quam oppositum ex eis Angelorum existentia ex illis ostenditur. ibid. n. 6.

Eorum & animarum separata commercium non ex aliquo naturæ iure, sed ex Dei arbitrio est. ibid. num. 4.

Angeli in tempore, non ab æterno creati ex fide sunt. contr. 8. d. 1. q. 1. cert. 1. n. 1.

Vbi Basilii explicatur.

Nec fuerunt ante mundum protius producti. ibid. n. 2. ac deinceps & totis cert. 2. & 3.

Vbi oppositum temerarium iam esse monstratur num. 4.

Et erroneum. n. 6.

De quo errore, & somnia Eugubini, & Genadij confutatur. ibid. cert. 4. n. 2. & 3.

Angeli omnino extra cælum creati temere dicuntur; secus si solum extra empyreum. contr. 8. d. 1. q. 3. cert. 2. n. 7. & 8.

Angelos omnes à Daemonibus specie differe rariorum est. ibid. cert. 1. n. 1.

Omnes sunt in empyreo creati. ibid. n. 1.

Ex Iſayæ 14 & Ezechielis 28. ibid. cert. 1.

Angeli saltem ex parte spirituales, & immateriales demonstrantur, ex intellectualitate, & maiore

& Verborum,

- quam hominum perfectione. contr. 8. d. 2. q. 1. cert. 1. n. 5.
- Qui & quomodo ex parte corporeos illos docuerint. ibid. cert. 2.
- Quibus sinod. 7. seu concil. Nicæn. non consent. ibid. n. 6.
- Nec Augustinus & Patres alij quibus imponitur. ibid. cert. 3.
- Nec fuerit mulieribus carnaliter commixti. ibid. cert. 2. n. 2.
- Sunt adequatè & omni ex parte spirituales; ex fidei dogmate. ibid. cert. 4. maximè à numero. 4.
- Demonstratur solide. ibid. cert. 6.
- Angeli ex essentia & existentia realiter vel etiam formaliter obiectivè diversis non componuntur. contr. 8. d. 2. q. 2. cert. 1. n. 1.
- Constanti verò ex natura & personalitate. ibid. num. 2.
- Possibiles Angeli speciei eiusdem materia quâ corporea constant, excogitabili nec constare, eamve ut tertium aliud componant, concernere natura sua nequeunt. ibid. n. 3.
- Et cert. 2. n. 1.
- Sed nec materiæ spirituali constitui, illaume ad tertij compositionem natura sua possunt concurrere. ibi. n. 7. & cert. 3. n. 1.
- Imò Angelus cuiusvis speciei, ex prefatis materiis constans, illaive ad tertij compositionem concernens repugnat. ibid. toto. cert. 3.
- Integraliter, substantialiter simplex & incompositus Angelus est. ibid. n. 8.
- Angelus ad sui permanentiam, ex prima creatione sua & exigentiam naturalem habet & moralem ex viæ statu non autem formalem, sed virtutalem seu radicalem ex eis titulis ad permanentiam tota à parte post æternitate. contr. 8. d. 2. q. 3. cert. 1. n. 6.
- Destruibiles tamen & annihilabiles pro Dei arbitrio absolute sunt ex fide. ibid. n. 8.
- Non verò propriè corruptibiles. ibid. cert. 2. num. 1.
- Oppositum temerarium & erroneum est, si dicatur. ibid. n. 3. & 4.
- Quare, & eo sensu natura sua sunt incorruptibiles: imò & à Deo ordinaria potentia & providentia sunt natura sua indestructibiles, & immutabiles. ibid. cert. 3. n. 1.
- Nullus Angelus propriè corruptibilis, à Deo etiam possibile est. ibid. cert. 5. n. 2.
- Imò neque à natura sua annihilabilis, eoque sensu mortalis. ibid. n. 3.
- Repugnat tamen Angelus, & creatum quodvis à Deo absolute indestructibile aut immutabile. ibid. cert. 7. à num. 1.
- Angeli speciei diversi sunt possibiles. contr. 8. d. 2. q. 4. cert. 2. n. 1.
- Et de facto dantur. ibid. n. 4.
- Inferiores speciei à superioribus in naturalibus illuminantur, & quomodo ibid. num. 5.
- Speciei cuiusvis atomæ sunt numericè multiplicabiles ex 5. etiam Thoma. ibid. cert. 3. n. 1.
- Et de facto plures numero creati ex scriptura. ibid. cert. 5.
- Et sub quavis atoma speciei. ibid. n. 3.
- Eorum numerus à nobis præ multitudinem innumerabilis. ibid. n. 5.
- Maiore an minor creatorum reliquorum numero sine fundamento ac temere definitur. ibid. cert. 6. n. 5.
- Et tamen hominum numero longe maior. ibid. cert. 8. n. 1.
- Angeli boni ex infimo hierarchiæ infimæ gradu communiter singuli singulis hominibus custodes deputati, & prout incis ac regni & corruptibilibus speciebus ex hierarchia eadem. ibid. num. 3. & 4.
- Prælium eorum cum bonis an in celo fuerit, interpretibus non conuenit. ibid. cert. 7. n. 3.
- Uti nec de modo quo malorum sedes ex hominibus reparantur. ibid. n. 4.
- Ex Angelis & hominibus centenarius numerus omnium parabola iungendus ex rigido theologicò literali sensu non est. ibid. cert. 8. n. 8.
- Angeli alij aliis non specie solum, sed indiu duratione perfectiores, in qua Michael reliquis etiam Lucifero perfectior. ibid. n. 10. & 11.
- Vbi epistola beati Iude. n. 9.
- Textus ad litteram rigide exponitur.
- Angelorum hierarchiæ tres, & vnius cuiusque tres chori negari absque temeritate & hæresi nequeunt. contr. 8. d. 2. q. 5. cert. 1. n. 1.
- Vnde chororum cuiusque distinctio. ibid. num. 3.
- Hierarchiæ diversitatis ordinis & ministeriorum ratio. ibid. n. 7.
- Angeli primi raro ac nunquam ex mure, sed Dei arbitrio, & ab ipso immediate ad homines eorumve communitates mittuntur. ibid.
- Denominationum chororum primæ hierarchiæ theologica ratio difficultate graui expeditur, n. 8. ad 10.
- Angelorum hierarchiæ ex bonis ad parum constant. ibid. cert. 2. n. 1.
- Naturalia & supernaturalia absque vlla eorum cooperatione à Deo data ex parte materiæ & subiecti se solum ad cuiusque in suum gradum hierarchicum electionem Dei se habent, quæ tota & sola forma in suo quilibet gradu constituit. ibid.
- Imò nec actus meritorij Angelorum in via aliter ad eam electionem conducunt. ibid. numer. 3.
- Ita etiam ut dispositio ex parte subiecti naturæ cuiusque specifica perfectio ad eam electionem conducit. ibid. n. 8.
- Et toto certamine 3.
- Et formaliter proximè ut cetera gratiæ dona naturam cuiusque ornant. ibid. cert. 4. n. 1.
- Hæc data sunt pro cuiusque specifica perfectione maiora vel minora, secus auxilia gratiæ ad bene operandum. ibid. cert. 3. n. 2.
- Angelorum creatorum species viginti septem vel minimum sunt. ibid. cert. 4. n. 6.
- Vnius hierarchiæ Angeli ab aliis aliarum genere, remoto differunt, ab aliis chori intra eandem diversi proximiori & foris proximo genere tantum. ibid. num. 7.
- Angelorum electio in suos gradus hierarchicos, finito viæ statu acta est, nec antea adhuc in actu primo inchoata. ibid. cert. 5. num. 1.
- Cuiusque gradus hierarchici indiuiduè perfectior cæteris; præfectus est gradus illius Michael cunctis. ibid. n. 5.
- Non æque omnes gradus eiusdem Dei vocationi responderunt in via. ibid. n. 6.
- Angeli omnes in creationis instanti gratiam & supernaturalia dona à Deo habuerunt. contr. 8. d. 3. q. 1. cert. 1. n. 3. & q. 3. n. 2.
- Vbi loca Isaiæ 14. & Ezechiel. 28. ad litteram de Lucifero esse ostenditur: suum in gratia statum tunc Angelos nosse sub lite est. ibid. q. 1. cert. 1. num. 9.
- Pro specifica naturæ inæqualitate gratiam habitalem, & consequentia dona inæqualiter participarunt. ibid. cert. 2. n. 1.
- Independenter à libera quavis dispositione ipsorum & de pure naturali dogmaticum est. ibid. n. 3. & 4.
- Angelis speciei superioris maior in ratione gratiæ & beneficii auxilians gratia vniuersum quàm infimis data non fuit. ibid. cert. 4. n. 1.
- Angelo Michaeli & foris paucis perfectissimis euidencia immediata reuelationis plurimum mysticorum in instanti creationis adfuit. contr. 8. d. 3. q. 2. num. 3.
- Et actus aut actiue scientiæ & propriæ & improprie

Index Rerum,

de pluribus. *ibid.* num. 4.
 Et actum fidei supernaturalis quoad substantiam sumptæ. *ibid.* n. 8.
 Et ita etiam sumptos actus pñ affectus credendi & moralium virtutum. *ibid.* cert. 2. n. 2.
 Secus actum spei quem nec habere tunc poterunt. *ibi* n. 3.
 Vti nec amoris Dei super omnia supernaturalis formalis & expliciti. *ibid.* n. 5.
 Naturalis in impliciti & virtualis adhuc supernaturalis verò amoris Dei super omnia virtualis & impliciti actum habere. *ibid.* n. 6.
 Angelos cum arbitrij libertate conditos fidei proximum est; & oppositum error. *contr.* 8. & d. 3. q. 4. prol.
 Eam circa abstractiue cognita exercere in creationis instanti non potuerunt. *ibid.* cert. 2. n. 1.
 Nec naturaliter circa intuitiue etiam vñ. *ibid.* n. 2.
 Imò nec de potentia absoluta. *ibid.* n. 4.
 Angeli in instanti creationis mortaliter non peccauerunt, imò verò nec peccare poterunt. *contr.* 8. d. 3. q. 5. cert. 1. n. 3.
 Vbi de opposito censuratur. *ibid.*
 Sed nec potuerunt in providentia connaturali quæ fuit. *ibid.* n. 4.
 Imò neque absolute mortaliter peccare, vel gloriam in eo instanti, potestate aut providentia vñ valerent mereri. *ibid.* n. 7.
 Angelis viatoribus veniale obreptitium ex inadvertentia, est absolute possibile. *ibid.* cert. 2. numer. 3.
 Etiam in creationis instanti. *ibid.* n. 5.
 Angelo etiam imperfectissimæ speciei ex productis nulla anima est perfectius intellectiva, de tota vñque possibilitate diuinatoria, & inutilis quæstio. *ibid.*
 Angelicæ viæ magnitudo per partes durationis physicas examinari & statui debet, vt vñlter, & sine æquiuocatione tæxatur, non per operationes & Theologicas morulas, quas dicunt. *contr.* 8. d. 4. q. 1. toto cert. 1.
 Vñico creationis instanti finita non fuit. *ibid.* cert. 2. n. 1.
 Nec potuit eo finire. *ibid.* n. 2.
 Nec proxima immediate sequente illud instans parte proportionali. *ibid.* n. 3.
 Nec instantibus, partibus proportionalibus, adiunctis quæ aliquotam durationem non constituent. *ibid.* n. 6.
 Viæ huius duratio cunctis Angelis æqua fuit & communis. *ibid.* cert. 3. n. 2.
 Vñtra diem tentationis Protoparentum non processit; vt ex fide deducitur. *ibid.*
 Sexto, vt minimum creationis die fuit finita. *ibid.* n. 4.
 Quo intra sex illos dies eorumve parte fuerit finita, puræ diuinationis erit. *ibid.* n. 5.
 Ictu sanè oculi longior fuit; ac fors cum lucis à tenebris diuino facta est, fuit absoluta. *ibid.*
 Angeli à semel deliberato physice inflexibiles malè à Dominicanis ex ratione probantur. *contr.* 8. d. 4. q. 2. cert. 1. n. 2.
 Et prius ex S Thoma qui solum moralem (quam vere habent) inflexibilitatem admittit. *ibid.* num. 4.
 Sunt certe semel deliberato physice mobiles. *ibid.* cert. 2. n. 1.
 Præferim à malo ad bonum si à bono ad malum mobiles admittantur, vt debent. *ibid.* cert. 3. num. 5.
 Angelis malis penitentia locus in via fuit possibilis. *ibid.* cert. 4. n. 1.
 Et datus. *ibid.* n. 3.
 Angelus Lucifer reliquis peccati causa fuit. *contr.* 8. d. 4. q. 3. cert. 1. n. 2.
 Et reliqui mali cæteris malis specie & indiuiduè etiam imperfectioribus. *ibid.* n. 6.
 Angeli boni Michael & reliqui imperfectioribus specie & indiuiduè obedientia & perseverantia

causa fuere. *ibid.* num. 7.
 Imò & æqualibus vñ & mali transgressionis, & persistentia in malo. *ibid.* n. 8.
 Angelorum Michaelis & bonorum cum Lucifero & malis prælium refertur duplex, Apocalip. 12. primum in cælo & statu viæ habitum; secundum in Ecclesia nostra, postremo iudicio finendum. *ibid.* cert. 2. n. 2.
 Primum ab Angelis supremæ speciei inchoatum. *ibid.* n. 4.
 Ac fors à solo Michael & Lucifero, *ibid.* num. 5.
 Quoque imperfectiores indiuiduè speciei suæ ac postmodum imperfectiores speciei in suas partes ad pugnam trahente, *ibid.* n. 6.
 Exemplis, rationibus, & adhortationibus pugnauerunt toto viæ statu & duratione. *ibid.* numer. 8.
 Nullus à semel deliberato & parte, cui accessit, defecit. *ibid.* cert. 3. n. 2.
 Oppositum de malis temere asseretur. *ibid.* numer. 3.
 Boni malos in prælio hoc vicerunt, ex fide. *ibid.* num. 4.
 Ac cælo deturbantur. *ibid.* n. 5.
 In tartarum non exinde perpetuò reclusos; sed vt loci pænarum miseram sumerent possessionem, & à postremo iudicio ibi perpetuò ab eisdem recludendos. *ibid.* n. 6.
 Angelus secundum se sumptos & interrogatiue, & assertiue alium potest decipere interrogatiue sine veniali quandocumque. *contr.* 8. d. 4. q. 4. cert. 1. num. 1.
 Lectio Angelorum mutua certa ex fide & demonstratione. *ibid.* n. 6.
 Signis corporeis, siue naturalibus siue ad placitum fieri nequit. *ibid.* cert. 2. n. 3.
 Nec spiritualibus signis vñl ad placitum. *ibi* n. 4. ac deinceps.
 Angeli sola specierum aut obiecti applicatione cogitare nos de aliquo faciunt. *ibid.* cert. 3. n. 3.
 Non stat locutio Angelica verbo aut intellectione loquentis inadæquate adhuc causante in audiente intellectionem aut verbum de obiecto eodem, quibus hic audiat. *ibi* n. 5.
 Nec in reflexa loquentis cognitione, & si auditi de obiecti cognitio infidentibus huius specibus de obiecto solum modo fiat: maxima si hæc congenite menti Angelicæ dicantur. *ibid.* cert. 4. n. 2. & vñlter n. 3.
 Angelici cordis secretorum species impressæ congenitæ Angelis non sunt. *ibid.* n. 7.
 In spatio imaginario positi & distantes Angeli colloqui possunt. *ibid.* n. 5.
 Locutio angelica realis formalis stat adæquate in voluntate manifestandi iudicium, quod de re habet, vel fingit habere, de qua loqui vult: ex citatio audituri à loquente in specierum immensione ab ea voluntate physice, exactiue vt minimum facta: auditus in cognitione & rei illius & iudicii & loquentis ab eis specibus in audiente effecta. *ibid.* cert. 6.
 Physice actiue præfatas speciei à voluntate ille loquentis produci, nec solum ex actiue probabilissimum est. *ibid.* n. 7. ac deinceps.
 Angelorum locutio de obiecto ab eis intuitiue vñlo non assertiua est possibilis & de facto. *contr.* 8. d. 4. q. 5. cert. 1. n. 5.
 Angelus ex commixtione & confusione obiectorum & specierum errorem pati naturaliter potest. *ibid.* n. 3.
 De intuitiue visus potest etiam esse Angelica locutio assertiua. *ibid.* n. 6.
 Ac melius de omnibus cordis sui secretis. *ibid.* n. 9.
 Angelus etiam infimus loqui ad supremum potest naturaliter. *ibid.* cert. 2. n. 2.
 Angelorum cum hominibus locutio signis sensibilibus ad placitum de fide est. *ibid.* cert. 3. numer. 1.
 Angeli

& Verborum.

Angeli excitati ut loquenti sensibilibus attendat, & audiat: tunc productis physice exactius ut minimum à locutione speciebus fieri debet. *ibid.*
Nullius secreti cordis humani ante eius manifestationem voluntate absolutam species impressas Angelus habet; & fors nullius contingentis futuri ante eius existentiam absolutam, *ibid.* n. 9.
Angeli bene, maleque demones homini suadent, seu morales causæ boni malique sunt specierum adferuntur excitatione. *ibid.* n. 6.
nequeunt pure spirituali locutione homini pro hoc statu loqui, ipsi tunc specierum impressarum actiua vel exactiua physice immisione attendere facere, & audire loquentem, *ibid.* n. 7.
Potest autem homo Angelum spiritualiter alloqui, atque physice actiua vel exactiua, specierum spiritualium immisione reddere attentum, & audientem, *ibid.* num. 8.
Angeli loquentes sibi, alios necessario non audiunt *ibid.* cert. 4. n. 1.
Angelorum inter se & cum hominibus colloquia à mundi creatione ceperunt, & æternè durabunt, *ibid.* num. 3.
Pure mentalis locutionis subiectum adæquatum est loquens, excitationis & auditionis audiens. *ibid.* n. 4.
Angelus quilibet reliquos omnes etiam possibiles simul ipsi loquentes audire simul in actu primo potest *ibid.* cert. 5. n. 4. & 5.
Angelorum malorum peccatum multiplex de fide est controuers. d. 4. q. 6. cert. 1. n. 1.
In malos & bonos diuino est adæquata *ibid.* num. 1.
Beatos bonos ante mundi suum custodiam hominum omissione peccati: Origenis error confutatus, *ibid.* n. 3.
Vti & eorum cum mulieribus concubitu carnali, *ibid.* n. 4.
quo nec mali primò peccarunt, nec iam damnati contra cum feminis generatiue possunt, *ibid.* num. 5.
Angelos malos natura sua ad malum determinatos, malorumque ac visibilium omnium auctores primos Manicheæ & Priscillianæ hæresis, *ibid.* num. 6.
Nullus Angelus natura ad peccatum determinatus creatus est, *ibid.* cert. 2. n. 1.
Nec ita determinatus est possibilis, *ibid.* n. 2.
Primum Luciferi peccatum superbia, *ibid.* cert. 3. num. 2.
Nec potuit non esse primum connaturaliter respectu reliquorum eius est in alia, prouidentia non esse primum possit, *ibid.* n. 6.
Potuit Angelus peccare appetitu æqualitatis cum Deo in natura, & ei intrinsecis, *ibid.* certam. 4. num. 2.
Ac Lucifer ita peccauit, *ibid.* n. 5.
Ac primo *ibid.* n. 8.
Angelis appetitus vnionis hypostaticæ propriæ superbiæ esse potuit, *ibid.* cert. 6. n. 2.
Is appetitus iuxta ordinem decretorum incarnationis primum Luciferi peccatum non fuit, *ibid.* n. 4.
Nec inde oris inuidia, superbia, odio in Christum superbia peccare absolute (ne dum primo) potuit, *ibid.* n. 6.
Exemptionem à Dei iustificatione in essendo & operando appetit, & in rationales etiam creaturas omnes iustificationem, præfidentiam, & imperium, sed posterius natura appetitu deitatis, *ibid.* cert. 7. n. 2. & 3.
Appetitu beatitudinis connaturalis, & viæ; tum supernaturalis, & patriæ potuit Lucifer peccare, & fors etiam grauitur peccauit; non tamen à Deo grauitur, ut ab scriptura refertur peccatum eius primum, *ibid.* n. 5.
Simili deitatis appetitu reliquos Luciferi inductione primo peccasse certum non est, *ibid.*
Christoph. de Ortega de Deo Vno, Tomus II.

certam. 8. numer. 3. & 4.
Deorum tamen multis verò similis *ibid.* num. 6.
Angelos demones perpeffione peccatorum temporaliter purgandos, ac celo & beatitudini restituendos: beatos etiam ob delicta inferno obrudendos similiter perpeffione restituendos; ac sic vicissim per æternitatem ab vno loco & statu in alium mutandos vti & animas damnatorum & beatorum) error Origenis fuit contra fidem de continua peccatorum æternitate damnatorum & beatorum contr. 8. d. 5. q. 1. cert. 1. n. 1.
Angeli damnati nec actu fidei sunt in penam priuati, *ibid.* n. 4.
Secus aliquot scientiarum naturalium habitibus, *ibid.* n. 6.
Omnium damnatorum pena in sensus & damni adæquate diuiditur & tristitia de malo quous priuatio ad penam sensus spectat *ibid.* n. 7.
Sunt habitibus gratiæ, fidei, spei, & charitatis perpetuo priuati ex fide *ibid.* cert. 2. n. 2.
Ac spei & charitatis actibus, *ibid.* n. 4.
Habitibus per accidens infusis in creatione, *ibid.* num. 5.
Omni actu moralium virtutum, ut sit oppositum temerarium, *ibid.* n. 6.
Potentia physica ad bonam moraliter operationem & omissionem præceptam demonibus & cunctis damnatis adest, *ibid.* cert. 5. n. 2.
Secus ad non præceptas (ni fors damnatos ob solum originale excipias) *ibid.* n. 5.
Angeli & damnati alij ex defectu, quem patiuntur, sanctæ cogitationis ad salutarem penitentiam obdurati & obstinati in peccato anteacto proprietate sermonis non sunt, contr. 8. d. 5. q. 2. cert. 2. n. 3.
Nec ad malum negatiue, seu non bene agendum proprie obstinati sunt ex defectu simili, *ibid.* num. 4.
Nec in physica impotentia non agendi contra præceptum positum, vel negatiuum *ibid.* num. 5.
Stat quatenus ex parte damnatorum obduratio in malo, seu ad malum tam positiuè quàm negatiue involuntaria eorum adhesionem ad malum vtrumque obfirmatione longè quàm ad mortale sit satis, *ibid.* n. 6.
Quæ ægerime contrariis actibus, alijsve medijs emolliuntur nedum frangi possit, *ibid.* certam. 2. num. 6.
Eius obfirmationis principia explicata & applicata demonibus & damnatis, *ibid.* cert. 3. num. 3.
Nullo positiuo ex parte Dei addito ea obfirmata adhesio illorum ad malum, seu in malo completur, *ibid.* n. 4.
Sed sola auxilij congrui, quo à malo retraherentur de negatione, *ibid.* n. 5.
Peccatis in eo statu commissis nullam essentialem aut accidentalem statum illius propriam merentur penam aut recipiunt, *ibid.* n. 7.
Nec ei contingentem & causalem, *ibid.*
Pena sensus in dolore & tristitia voluntatis de malis non in horum cognitione stat. contr. 8. d. 5. q. 3. cert. 1. n. 2.
Sine positua seu priuatiua mala sunt, *ibid.* num. 3.
Casualis & contingens temporaria est, *ibid.* cert. 2. n. 3.
Propria status illius continua & æterna ex fidei principijs, *ibid.* n. 6.
Nec eam interrumpendi adest damnatis potestas, *ibid.* n. 7.
Nulli eorum gaudio, quo sensus pena mitescat locum relinquit, *ibid.* cert. 5. n. 2.
Sed quo non mitescat, *ibid.* n. 3.
Angeli damnati & damnatorum animæ vero igne & vere cruciantur, vtuntur, cremantur ex Theologo
P P logico

Index Rerum,

logico dogmate, controu. 8. d. 5. q. 4. cert. 1. num. 1.
Imo ex fidei dogmate. ibi. n. 4.
Genere corporeis ignibus conuenit; specie à mixto nostro differt; secus à purgatorij igne. ibid. n. 7.
Frigore nimio niuis damnati non torquentur. ibid. num. 8.
Demonum inferno eiufve igni alligatio nec locali coniunctione adhuc penetratiue nec finibus nec Dei decreto formaliter, realiter fit, sed physica igni vnione eiufve formæ. ibid. cert. 6. n. 1.
In ea præfice eorum ab igne cruciatus vitio, & testura obiectiua est. ibid. n. 5.
Ista perpetuo & continuo cruciantur & cruciabuntur ex fide, ibid. cert. 7. n. 1.
Infernus demonum & damnatorum infimus terræ locus citra temeritatem negari nequit. cert. 7. ibid.
Finito viæ statu eo dæmones & damnatorum animæ perferuntur; non tanquam perpetuo carceri ex tunc ad iudicij diem detruhi (vt à iudicij die erunt) sed pro Dei arbitrio & rei magnitudine aliquando egressuri ex quouis gradu, & perfectione naturalis. ibid. n. 4.
Inferiorem præferunt, nunquam ex supremo, ex Luciferi arbitrio; cui ad hos admittendos nec data à Deo est nec permiffa potestas. ibid. n. 5.
Luciferi primus ad tentandos Protoparentes fuit egressus. ibid. n. 6.
Cuique hominum tentator designatus post eius obitum perpetuo inferno recluditur, non ex Luciferi sententia, ob tentandi inertiam. ibid.
Angelorum ministeria erga Deum cuique propria ex gradu hierarchico competunt, non ex statu beatitudinis. contr. 8. d. 6. q. 1. cert. 1.
Suprema hierarchiæ & Angeli immediate à Deo de supernaturalibus illuminantur; cæteri mediare, & mediatus à superioribus quo inferioris & inferioris gradus sunt: ex munere, & lege ordinaria iuxta dogma Theologicum: ibid. n. 5. ac deinceps.
Angeli ex Dei voluntate de supernaturalibus infutunt, quandoque non tamen hierarchiæ illuminationis Deus secundum se materia, seu obiectum non est. ibid. cert. 2. n. 1.
Et nihil quod in verbo videatur. ibid. n. 2.
Nec veritas vlla aliunde nota (etiam supernaturalis) illuminando independenter ab illuminatione naturaliter ab eo noscibilis. ibid. n. 4.
Sed mysteria supernaturalia, nec in via nec in gressu gloriæ nota illuminandis, nec huius iure aut ex notis naturaliter cognoscenda secreta cordis diuini, & creaturæ independenter ab huius voluntate à Deo solo manifestabilia futura contingentia vtriusque status, ac præterita, etiam, nisi ex Dei solum voluntate ab illuminando cognoscibilia. ibid. n. 6.
Ratio sub qua & per quam materia proxima illuminationis hæc sunt, diuina reuelatio est. ibid. num. 7.
Illuminatione hierarchica non obiectiue solum, sed & actiue corroboratur illuminari intellectus ab illuminante, ibid. num. 12. ac deinceps.
Illuminationis hierarchicæ definitio, ibid. cert. 3. num. 1.
Illuminatio hierarchica simplici propositione obiecti reuelationis, & iudicij illuminantis fit, non Rhetorica amplificatione, ibid. cert. 3. num. 6.
Hæc verò manifestatiua eorum voluntate illuminantis & speciebus propriis eorundem, præter reuelationem ab ea voluntate in illuminatum immissis. ibid. n. 7. & 8.
Angelus custos cuique hominum negari absque temeritate & errore nequit, non tanquam hæres. contr. 8. d. 6. q. 2. cert. 1. n. 1. & 2.

Est à cuiusque nostrorum ortu, imò conceptu. ibid. num. 6.
Nullus Angelus duorum simul, nec successus custodiam agit. ibid. n. 7.
Cæpit hæc cum innocentia statim. ibid. n. 8.
Ex hierarchia, & choro non inferioribus custodiam Angelicam à conceptionis instanti ad verbi incarnationem Deipara habuit: ex tunc versa est in communem eius cunctis Angelis simulatum. ibid.
Nec Antichristus custodia Angelica destitueretur. ibid.
Principibus secularibus, & Ecclesiasticis pro bona regnorum & episcopatum gubernatione alter Angelus cultus adest: qui perieratque regno, prouincia & episcopatu cultus est: atque si principatum, regnum, aut episcopatum mutet: & secundum hunc Angelum custodem mutat, Vniuersalis vero princeps vt Papa, tertium Angelum custodem proprium habet: & idem de obitu totius monarchia seculari, vt Adamus fuit. ibid. cert. 1. n. 1. & 2.
Etiam rerum generibus, & speciebus seruandis Angeli præfati sunt. n. 3.
Priuatius hominibus ex infima plerumque hierarchia & choro beatorum, Principibus & communitatibus ex eius choro supremo, Deiparæ & Adamo ex hierarchiæ summæ choro supremo. Ecclesiæ toti Dei sue scriptæ, sue Euangelicæ Michael, Partium mundi custodia post sex creationis dies fuit Angelis commenda. ibid. n. 4.
Corporalia plura commoda suis alumnis à cuiusque Angelo custode procurata. ibid. cert. 3. num. 1.
Spiritalia recensentur summam. n. 2.
Malorum Angelorum seu dæmonum erga homines officia mala plura. ibid. n. 6.
A quibus materia ignis inferni applicatio & insufflatio excluditur: & multo magis erga purgatorij igæm, officia similia. ibid.
Animi nostri immortalitas, & alteri quam proprio corpori, quantumvis dispositio, inconiungibilitas naturalis demonstrata. contr. 8. d. 1. q. 13. cert. 3. num. 3.
Eius in corpora alia transmigratione Pythagorica reiecta. ibid. d. 2. q. 1. cert. 5. n. 6.
Animatum separatum damnatorum pena, locus, & cruciatus ab igne. ibid. disp. 1. q. 4. cert. 7. n. 3.
Extra infernum alicui vsque ad iudicij diem aliquas cruciandas fabellæ. cert. 7. n. 6.
Eadem ignis, nihilo aucta, & pena cum corporibus post resurrectionem cruciantur. Fuisse ab æterno creatas, & tempore pro male tantæ actis corpori immerfas error fuit Origenis. q. 1. cert. 1. n. 1.
Appetitus naturalis comparatiue excellentie rerum cum aliis, male à quibusdam tentatus. contr. 4. d. 1. q. 1. cert. 2. n. 3.
Appetitiua potentia in actu primo proxime ad actum expedita singularis animalis partibus non incl. ibid. cert. 4. n. 6.
Assensus nullus sui motui assensus est, sed hunc præstitum aliunde supponit. contr. 4. d. 1. q. 1. cert. 1. n. 5.
B
Bonitas diuina adæquatam specificatiui omissionis Dei est. contr. 4. d. 1. q. 3. cert. 1. n. 2.
Odi etiam erga peccatum. n. 4.
Vere realiter intentionaliter quasi naturæ prioritate volitionem antecedit. n. 6.
Et realiter formaliter sola ex diuinis illam specificat. n. 7.
A reliquis prædicatis diuinis adæquate metaphysice differt. d. 1. q. 1. cert. 1. n. 1.
Nullum partialiter componit. n. 5.
Bonitatis essentialis adhuc terminus amplexus necessarius non est, cum ipsa amatur. contr. 5. d. 1. q. 1. cert. 2. n. 2.
Bonum

& Verborum.

Anima. Bonum præcipuum rationalis creaturæ non est suum esse actuale. contr. 4. disp. 5. quæst. 2. cert. 2. n. 5.
Meta-physica. Brachij motus ad capitis ictum impediendum, & excipiendum partim ex eius inclinatione, & ex defecto imperio totius in membra, procedit. contr. 8. d. 1. q. 1. cert. 2. n. 2.
Anima. Bruta rationalibus Deo charior error ab Origene, & nunc radicitus conuulsus. contr. 4. d. 4. q. 4. cert. 3. n. 1.

G

Physic. **C**ausa secundum se præcisè conditionalem solum respectu effectus naturæ prioritatem habet. controu. 7. disp. 1. quæst. 1. cert. 2. num. 1.
Physic. Causæ liberæ essentia est indifferens potestas ad vniuersum omnem determinationem, & necessitatem ad alterum extremum excludens. controu. 4. d. 6. q. 2. cert. 2. n. 1.
 Etiam principij & causæ remotissimæ anterioris, physice cum altero extremo connexæ, ibid. num. 3.
Physic. Causa adæquatè actiua effectus quæ efficit, & omnia effectus prædicata respondent. controu. 8. d. 4. q. 4. cert. 3. num. 2.
Physic. Causa naturalis suo commodo non cedit ut consulat alieno. contr. 8. d. 1. q. 1. cert. 1. num. 5.
 Causarum non nisi physica sui absoluta existentia causalitatem mutua dependentia, & causalitas etiam in diuerso genere repugnat. contr. 4. d. 6. q. 2. cert. 3. num. 4.
Physic. Et contr. 6. d. 1. q. 5. n. 6. & contr. 8. d. 3. quæst. 1. cert. 1. n. 3.
Physic. Causa remota effectus proximiorum eius causam producent de facto causa per accidens effectus illius ut musica aut galeries artificis inepte à nonnullis dicitur; est causa proximæ essentialis causa non fit. Si enim essentialis causa proximæ sit, non solum causa per se vacuum sed per se quatuor modo effectus illius erit. controu. 4. d. 6. q. 2. cert. 3. n. 8.
Physic. Causa extra suam naturam inclinationem, & determinationem per accidens operans in causam aliam per se in ea operatione reduci debet. contr. 6. d. 1. q. 4. cert. 5. n. 9.
 Causa effectus naturæ suæ permanentis illum non conseruat. contr. 6. d. 1. q. 4. cert. 1. n. 10.
 Causalitas obiecti motui à causalitate impediens & retardans solum quomodo differat. controu. 7. d. 5. q. 3. cert. 4. n. 5.
 Causalitas effectus naturalis quando apte vel inepte Deo tribuatur. controu. 8. d. 3. q. 1. cert. 2. num. 1.
Anima. Charitatis vox ultra amorem personæ, seu cui impenditur, apprehensionem illius dicit vel concernit. controu. 4. d. 4. q. 1. cert. 1. n. 1.
 Vbi illius Ioannis 4. qui manet in charitate in Deo manet; Theologica exacta explicatio dicit personalem amantem ab amato distinctionem. cert. 4. num. 5.
 Charitas propriè est Dei ad intra amor tota charitatis proprietate; quin absque reuerentia erroris, imò & hæres negari queat. ibid.
 Est etiam concupiscentia amor præfatus, nec sine singularitate negabitur. n. 2.
 Et amicitia propriè non obstat communitate, & identitate amoris, quo se personæ diligunt. cert. 5. n. 2. & 3.
Anima. Charitatis actus propriè tali nemo eius virtutis honestatem amare potest. contr. 4. d. 4. q. 4. cert. 1. n. 1.
 Cognitio creata nequit se realiter formaliter repræsentare. contr. 4. d. 1. q. 2. cert. 2. n. 7.
 Cognitio præcisiua Deo repugnat. contr. 4. d. 6. q. 3. cert. 1. n. 2.
 Cognitio non præcisiua obiecti, huic locum relinquit. *Christoph. de Origene ad Deo Vno, Tomus II.*

quit, ut præcindat in motione voluntatis, ibid. *Anima.*
 Cognitio vniuers ex alio maiorem distinctionem cognitionum, quam cognitio vniuers in alio non requirit. contr. 4. d. 6. q. 4. cert. 2. n. 6. *Anima.*
 Cogitatio prima in quouis negotio à Deo, non à nobis nec ab Angelo est. contr. 8. & c. *Anima.*
 Complacentia in persona alterius propria & formalis amicitia est, gaudij & desiderio de illius bonis natura prior. contr. 8. d. 4. q. 6. cert. 5. n. 1. *Gratia.*
 Connexio purè physica rei cum hoc vel illo extremo vagè, vel conditionata cum hoc, si alterum desit, chimærica est. contr. 4. d. 6. quæst. 1. cert. 3. num. 5. *Physica.*
 Connexio coniuncti ex scientia media, & absoluta auxilij efficacis ab extrinseco per illius directionem positione cum consensu absoluto, physica & intrinseca coniunctio, illi non est, sed Logica & extrinseca. contr. 4. d. 6. q. 1. cert. 2. n. 8. *Scientia.*
 Contingentia conditionati sub vna hypothesi etiam alio ex parte hypothesi addito pereat, tamen, quæ sub illa nuda contingentia conditionata fuit, eiusque scientia media, persistant. contr. 4. d. 6. q. 2. cert. 2. n. 7. *Scientia.*
 Contractus aliquid agendi sub conditione pendente à contrahentis voluntate imbibit voluntatem, & obligationem faciendi quod ex parte sua est, ut non impediatur sed apponatur conditio. contr. 4. d. 1. q. 3. cert. 3. n. 3. *Moral.*
 Cælorum quies die iudicij violenta esse nequit. contr. 8. d. 1. q. 1. cert. 2. n. 5. *De cælo.*
 Cælum & astra circulariter non moueri, sed potius terram congruum videtur. ibid. n. 6.
 Sed verius oppositum de connaturali circulari motu cælorum, n. 7.
 Corpus non mouetur à se ad replendum vacuum, sed à contiguo, recedente, & atrahente. contr. 8. d. 1. q. 1. cert. 2. n. 5. *Physica.*
 Corruptionis, & annihilationis essentia, & discrimen. contr. 8. d. 2. q. 3. cert. 1. n. 3. *Physica.*
 Corruptionis & generationis incapax substantia simplex est. controu. 8. d. 2. q. 3. certam. 1. num. 7. *Physica corruptio- & generationis.*
 In suam corruptionem & destructionem nulla creatura physice inclinatur, imò nec physicam materiam illius capacitatem passiuam habet directionem, est ratione materię qua constant indirectionem, physicam etiam creaturæ compositæ habeant, passiuam vero grammaticalem extrinsecam suæ destructionis à Deo creata omnia habent. ibid.
 Christum orasse meritaque sua applicuisse, ne reprobi prædestinarentur minus pie & Christo decenter diceretur. controu. 7. d. 3. quæst. 5. cert. 1. num. 6. *Incar-natio-nis.*
 Nec interpretatiua voluntas non prædestinationis eorum pie de illo dicitur. ibid. n. 7.
 Christus eiusque merita ex communi providentia & intentione salutis omnium, non autem ex prædestinatione, alicuius adhuc posita sunt. controu. 7. d. 3. q. 5. cert. 2. n. 6. *Gratia.*
 Creaturæ rationalis singulis & omnibus coniunctim sumptis auxiliis de se indifferentibus præstaturæ, quæstio quo sensu apud Theologos locum habeat? controu. 7. disp. 3. quæst. 1. cert. 1. num. 1.
 Repugnat eiusmodi creatura certam. 2. ac deinceps.

D

 Dereta diuina executiua vere prioritatis & posterioritatis intentionalis quasi naturæ ordinem habent. controu. 4. d. 6. quæst. 1. certam. 1. num. 1.
 Intentiua etiam & electiua. ibid. n. 4.
 Quo ordine quæ intentiue priora sunt executiue posteriora esse possunt. ibid. cert. 2. n. 1.
 PP 2 Imò

Index Rerum,

Imò & sunt, ibid. n. 6.
 Est formaliter intentiva & electiva sine, nequit
 is ordo deficere, cert. 3.
 De decreti efficacis, seu præfinitionis regularæ
 scientia mediæ, tamve concernentis consensus no-
 stri liberi individui compositione, cum huius li-
 bertate, quæstio. & scopus omni æquiuocatione
 expeditur. controu. 4. disp. 6. quæst. 2. certam. 1.
 num. 1.
 Vbi eius decreti infruttabilitas statuitur n. 5.
 Decretum efficacis, seu præfinitio, nec ita regulata nec
 concernens scientiam mediæ individui consen-
 sus nostri liberi huius libertati. & sibi ipsi repu-
 gnat. contr. 4. d. 6. q. 2. cert. 3. toto.
 Imò & scientiam mediæ supponens ibid. cert. 4.
 toto.
 Et illam concernens, cert. 5. toto.
 Vbi vniuersum præfinitio consensus individui libe-
 ri confutatur.
 Decreti præfinitiuum consensus liberi vage huius vel
 illius nulla est necessitas ad obiectivam disjuncti
 consistentiam & veritatem, contr. 4. d. 6. q. 3. cert.
 1. n. 4.
 Nec eam destruit, ne disjuncti extrema sibi non
 repugnent, ibid.
 De actibus repugnantibus sibi decretum vage nec-
 cessarium non est, ibid. n. 5.
 Decretum præfinitiuum huius vel illius actus indi-
 uidui actus honesti, neutrius libertati aduersatur,
 subindeque est Deo possibilis. contr. 4. d. 6. q. 3.
 cert. 3. n. 1.
 Nec honestati, ibid. n. 4. (ex dictis n. 2.)
 Adversatur tamen, si alter actus alteri repu-
 gnet, ibid.
 Ex suppositione omissionis alterius actus ex li-
 bertate contradictionis pro naturæ priori alteri
 apponendi libertas & honestas peribit, ibid.
 n. 5.
 Imò si decretum vagum de actibus sibi aduersis sit
 alterius libertatem proximam aufert, est ex liber-
 tate contrarietatis alter pro naturæ priori suppo-
 natur oppositus, ibid. n. 6.
 Decretum vage de hoc vel illo consensu duplex
 conditionatum, vt vnus popatur, si omittatur, al-
 ter, nec formaliter nec æquiuacenter est, nec ex du-
 plici conditionato libertas alterutrius positi confi-
 ter, ibid. num. 7.
 Decretum præfinitiuum huius individui actus liberi
 pro hac vel illa duratione eius libertati & hone-
 stati locum relinquit, contr. 4. d. 6. quæst. 3. cert. 3.
 n. 8.
 Etiam cum priori duratione, non autem prius natu-
 ra fuerit omittitur, ibid. n. 10.
 Vbi ex doctrina hac decreti vagi quoad indiui-
 duationem vel durationem grauium Theolo-
 gicarum difficultatum complanatio insinua-
 tur.
 Decretum concurrenti ad actiones prauas nec dis-
 junctiue fertur in illas, contr. 6. d. 1. q. 3. cert. 3.
 num. 8.
 Nec fieri potest, quin Deus amet peccatum ibid.
 num. 9.
 Logica. Demonstrationis principia etiam metaphysica fere
 omnia à physico experimento suam euidentiā
 habent. controu. 8. disp. 2. quæst. 1. certam. 1.
 num. 3.
 Distantia localis agentis spiritualis per voluntatem
 saltem, in passum præsertim spirituale, illius action-
 nem in hoc non impedit, controu. 8. d. 4. q. 4. cert.
 6. n. 5.
 Dæmonis incubi eiaculario prolifici seminis in fer-
 minam succubam quo pacto fiat, controu. 7. d. 2.
 2. cert. 5. n. 9.
 Dæmonum Republ. pessimæ iurisdictionibus suis
 gradibus distinctio. controu. 8. d. 2. q. 5. cert. 6.
 n. 1.
 Permissus solum à Deo & positiue ab ipsis dispo-
 sita, ibid. n. 2.

Cum mundo hoc finienda. ibid. n. 4.
 Eos ab Angelorum imperio ne nunc quidem exi-
 mit, ibid.
 Demones quo iure subditi Luciferi sint, contr. 8. d.
 2. q. 4. cert. 2. n. 5.
 Desiderium Dei de hominum salute pro recta vita
 sub conditione si ipsi velint non est, contr. 4. d. 2.
 q. 3. cert. 3. n. 9.
 Secus de salute æterna quod sub conditione rectæ
 vite & mortis efficacis conditionatum esse optime
 potest. ibid. n. 10.
 Desiderio præcisiua existentia boni desiderati cog-
 nitio satis est, quin negationis existentie cognitio
 præcedat, controu. 4. d. 4. q. 2. cert. 2. n. 1.
 Desiderio aduersa fuga mali Deo competit contr. 4.
 d. 5. q. 3. cert. 1. n. 4.
 Destructio rei quæ naturalis, quæ violenta contr. 8.
 d. 2. q. 3. cert. 1. n. 7.
 Dominici recentiores, yram euacuandi sancti Tho-
 mæ autoritates facilem aperit controu. 8. d. 1.
 q. 2. cert. 2. n. 6.
 Domini supremi sui iuri creatis cunctis præuolenti
 connaturali prouidentia rebus attendere nec de-
 bet, nec potest Deus controu. 8. d. 2. q. 3. cert. 6.
 num. 5.
 Domini & serui natura intra eandem speciem con-
 tenti non ex Dominio & seruitute naturali vnus
 respectu alterius, sed ex genio, & inclinatione
 vnus, vt alterius dictaminis regatur, ex quo se illi
 regendum yltro submittat, & huius vt dirigat
 alios & regat. controu. 8. d. 2. quæst. 4. cert. 2.
 num. 5.

E Celestiales institutum confutatio errorum om-
 nium qui circa hominis beatitudinem cate-
 nus fuerant. controu. 4. d. 4. quæst. 4. cert. 3.
 num. 1.
 Ex quo sententiarum coherentia & illius cap. 9. Me-
 lior est canis viuus, & cap. 10. Mulier moriens, &
 facilis explicatio, & iterum controu. 7. d. 1. q. 1.
 cert. 1. n. 1.
 Electione reali formalis suam amari repugnat. contr.
 7. d. 2. q. 1. cert. 3. n. 4.
 Ens incompletum dari in rebus demonstratur contr.
 8. d. 1. q. 1. cert. 3. n. 5.
 Ens creatum natura sua permanens, ex quo primum
 est, physicam existentiam intrinsecam perdurandi
 natura sua habet formalem immediatam determina-
 tionem sequente: virtuale & radicalem in-
 definite successura tota duratione controu. 8. d. 2. q.
 3. cert. 3. n. 9.
 Essentia tamen sua suæ destructioni pro Dei libito
 subiecta est, ibid. cert. 6. n. 8.
 Euidentiæ reuelationis abstractiua est possibilis
 controu. 8. d. 1. q. 2. cert. 1. n. 1.
 Existentiæ rerum, nec realiter nec formaliter ab es-
 sentiā sed sola status & verificationis obiectiua di-
 ueritate differt, controu. 8. d. 1. q. 4. cert. 1.
 F

F Actum proprie est externa rebus dispositio quæ
 adhærens. controu. 6. d. 3. quæst. 4. cert. 2.
 num. 8.
 Fidei assensu eius motio non assensum. contr. 4.
 d. 2. q. 1. cert. 1. n. 5.
 Fidei actus ab effectu pie affectionis essentialiter Fidei
 non pender contr. 4. d. 1. q. 2. cert. 4. n. 4.
 Vbi ex actu fidei suppositione parallogismus recen-
 tionum omnia transcendens detegitur.
 Fidei actus de sui ad tempus destructione reuocata re-
 pugnat, contr. 8. d. 1. q. 3. cert. 6. n. 1.
 Fidei diuini actus cum euidentiā etiam huiusmodi
 obiecti connaturalissime componitur, controu. 8.
 d. 3. quæst. 2. cert. 1. n. 1. & 5. d. 4. q. 5. cert. 1.
 num. 5.

Secus

& Verborum.

Phys.

Senes actus fidei humanæ, adhuc diuinitus, ibid.
Finis cui, & qui exacta explicatio contr. 4. d. 2. q. 4.
cert. 1. n. 1.

Finis cui, finis qui essentialiter est respectus, ibid.
num. 2.

Et in motione subordinatus, ibid. n. 3.
Finis merito respectu amoris diuini, cum specifi-
cet, satis à Theologis doctioribus agitur, et si
non satis explicata controu. 6. d. 4. q. 4. cert. 3.
num. 4.

Physic.

Finis qui amari nequit, quin fini cui amor adfit, imo
natura præcedat contr. 6. d. 4. q. 4. cert. 3. n. 6.
Finis primi peccati demonis à reliquis eius peccatis
participandus improbabili dicitur controu. 8. d.
5. q. 1. cert. 4. n. 8.

Vbi explicatur quomodo affectus nostri etiam non
subordinati in fine continentur.

Fecunditas creaturæ ipsi identificari nequit, in illam
tamen naturaliter ipsa fertur contr. 4. d. 1. q. 1. cert.
3. n. 1.

Fœmina viro non natura feruit, sed ex voluntario
matrimonij contractu, & quo iure, contr. 8. d. 2. q. 4.
cert. 1. n. 5.

Futuricio conditionata proprie respectu Dei cunctis
creatis conuenit vi & absolute contingencia ab-
soluta, contr. 4. d. 2. q. 3. cert. 1. n. 2.

Futuricio contingens, siue conditionata, siue absolu-
ta solis voluntatis actibus immediate & primario
conuenit, ibid. n. 4.

G

Gloria debitum primum merito esse negatur à
Patribus quandoque, & donum gratuitum
asseritur, quo sensu & de quibus meritis explicat-
ur controu. 4. d. 1. q. 3. cert. 4. n. 2.

Gratia.

Gratia auxilians & formaliter iustificans ad
condignitatem meriti gloriæ nostrorum operum
bonorum solummodo requiritur contr. 5. d. 1.
q. 3. cert. 4. n. 3.

Gratiæ auxilium præueniens ad congruum etiam
operis nostri meritum essentialiter requisitum ma-
terialiter se habet ad meritum rationem formalem,
que realiter formaliter à bono eius auxilij vfu ar-
bitrij nostri tota provenit controu. 7. d. 3. q. 2. cert.
4. n. 8.

Proloqui illius Theologici: *Facienti quod in se est
Deus non denegat gratiam* minus cauta intelligen-
tia graues Theologi multi in semipelagianismum
sunt lapsi contr. 7. d. 3. q. 3. cert. 1. toto.

Vbi sanctus Thomas vindicatur & toto cert. 2.
Imo eorum sensus est semipelagianismo maior er-
ror cert. 1. n. 1. & 2.

Vetus & Catholicus eius proloqui Theologicus
sensus ibid. n. 3.

De statu suo in gratia physicam (seclusa reuelatio-
ne) certitudinem nemo habere potest, moralem
vero plures possunt contr. 7. d. 3. q. 3. cert. 3. n. 2.

Gratia præueniens & operans a cooperante entitati-
ue non differt contr. 7. d. 5. q. 2. cert. 3. n. 2.

Donatio gratiæ sufficientis, sine qua nec pecca-
tum, nec damnatio foret, maius beneficium est,
quam eius negatio contr. 7. d. 5. quæst. 3. cert. 4.
num. 8.

Gratia confirmatio iustificans formaliter est non
auxilians contr. 7. d. 6. q. 1. cert. 1. n. 1.

Dicitur virtuale de se & à sui initio perseveran-
tiam in gratia, per tempus longum vitæ contra
graues molestasque occasiones & tentationes vhe-
mentes illam amittendi ibid.

Et à perseverantia dono addit habitum intensissi-
mum amoris Dei super omnia à Deo infusum quo
moralis impotentia antecedens peccandi ita con-
firmatis sit ibid. cert. 3. n. 1.

Gratia formaliter iustificans infusa independent-
er ab vfu libertatis erga peccatum potentiam pec-
candi pro ea duratione euerit contr. 8. d. 3. q. 4.
cert. 2. n. 4.

Gratiæ auxiliantis efficacia physica etiam non infalli-

bilis expecta delectatione boni affectus plerumque
indeliberati frequenter constituitur contr. 8. d. 4.
q. 6. cert. 4. n. 7.

Gratia Dei per Christum quoad modum supernatu-
ralis ad opus etiam minimum moraliter absolute
bonum & honestum requiritur contr. 8. d. 5. q. 1.
cert. 2. n. 6.

Contra gratiam Dei auxiliantem quomodo Pela-
giani & Semipelagiani errant, vide his verbis li-
tera P. & S.

H

Habitudo non sua natura sed à contrariis aliis pe-
reunt controu. 8. d. 2. q. 3. cert. 6. n. 1.

Habitudo à Deo intensus ex actibus gigni absolute
potest, ut moralem impotentiam antecedentem ad
oppositum nobis faciat contr. 8. disp. 5. quæst. 1.
num. 5.

Habitudo vitiosi infundi à Deo absolute possunt, cont. *Anima.*
8. d. 5. q. 1. cert. 4. n. 6.

Homo qui vixit & obiit quo pacto idem tot materiæ *Resur-*
partibus deperdit, & in alterius alimentum ceden-
tibus resurgat controu. 8. disp. 2. quæst. 4. cert. 3.
num. 2.

Homo nullus ad gradum Hierarchicum Angeli,
cum assumitur quantum Angelis sanctitatis, meritis
& gloria præcedat, controu. 8. d. 2. q. 5. cert. 5.
num. 4.

I

Idem manens idem semper est natum facere idem, *Physic.*
de naturalibus solum agentibus est verum
contr. 8. d. 3. q. 3. cert. 5. n. 4.

Idem Dei causatio prædicata eiusdem lineæ cum
effectu formaliter emittente in eo requiritur contr.
4. d. 3. q. 4. cert. 2. n. 3.

Ignis noster mixtus non sua natura sed defectu ne-
cessarij ad sui conseruationem perit, contr. 8. d. 2.
q. 3. cert. 6. n. 1.

Inferno infimus terre locus negari absque temerita-
te nequit contr. 8. d. 4. q. 4. cert. 7. n. 1.

Individuatione rerum non sumitur à materia, contr. 8.
d. 2. q. 1. cert. 4. n. 2.

Individua quæ talibus, vniuersa conuenientia, imo
& æqualitas repugnat contr. 8. d. 2. q. 1. cert. 4.
n. 1.

Impeccabilitas à natura solius Dei propria contr. 4.
d. 3. q. 2. cert. 1. n. 1.

Impeccabilitate absoluta libertatem creaturæ peri-
turam Patres qui putantur, non docent, controu. 4.
d. 3. q. 3. cert. 6. n. 5.

Impeccabilitas de se, & natura sua, determinative
ad bonum, eius intrinsecæ libertati repugnat contr.
4. d. 1. q. 1. cert. 6. n. 8.

Imo & impeccabilitas absoluta creaturæ per donum
vniuersale facta repugnat, ibid.

Et tamen impeccabilitas & ad bonum quoad spe-
ciem determinatio competit Beatis ibid. n. 9.

Imperium intellectuale monasticum respectu actus
voluntatis repugnat contr. 6. d. 2. quæst. 2. cert. 3.
num. 6.

Imperium politicum intellectuale & quodvis pure
intrinsecum Deo ad creaturas rationales prius
repugnat, contr. 6. d. 2. q. 1. cert. 4. toto.

Imperium ad actum spei absque voluuntatis delibera-
tione infundi à Deo nequit contr. 8. d. 3. q. 2. cert. 2. *Sper.*
num. 3.

Intentio vera & seria finis voluntati non apponendi
media saltem sufficientia, que in potestate inten-
dentis sunt repugnat controu. 6. d. 1. q. 2. cert. 2. n. 4.

Intentio Dei citra efficaciam sententia finis liberi
creaturæ ipsum ad efficaciam media apponenda de-
terminat contr. 6. d. 3. q. 1. cert. 2. n. 4.

Secus nos n. 5.

Intentio & electio vere formaliter tales nequeunt
realiter identificari contr. 6. d. 2. q. 1. cert. 3. n. 2.

Nec imperans actus & imperatus ibid. n. 3.

PP. 3 Inten

Index Rerum,

Intentio efficax eorum, quæ alterius potestati sub-
sunt esse absolute potest contr. 6. d. 2. q. 3. cert.
5. n. 6.
Determinabit intendentem ad agendum quid-
quid in se est ad finis consecutionem. ibid.
& contr. 7.
Intentionem inefficacem sufficere Deo ad pro-
videntiam de mediis ad finis consecutionem do-
gma Catholicum est. contr. 6. d. 3. q. 1. à cert.
1. n. 1. & contr. 7.
Anima Pluribus intentus minor est ad singula sensus, pro-
loquium de sensibus cognitionibus & nostris
intellectualibus à corporeo organo dependentibus
verum habet. Secus de intellectualibus ita non
dependentibus. contr. 8. d. 4. q. 5. cert. 5. n. 8.
Induratio voluntaria Pharaonis ad credendum,
& obediendum moralis antecedens impossibili-
tas fuit & vnde suborta contr. 7. d. 5. q. 2. cert.
3. n. 6.
Induratio in malo duplex d. 6. q. 1. cert. 4. n. 1.
Addit necessitati consequenti diutine peccandi
habitu intentum peccandi, in vno, vel
pluribus generibus quo virtualiter permanenter
perseuerantia peccati, seu peccandi contra fre-
quentes & vehementes Dei inspirationes, & po-
tentissima alias assistendi peccato motiva, con-
tinetur. ibid. n. 8.
Fit connaturaliter ex actibus frequentibus inten-
tis saltem virtute obdurati ibid. n. 4.
Potest per accidens à Deo infundi in vno gene-
re vel altero peccati induratio, omnigena
vero moraliter non potest infundi viato-
ri à Deo adhuc in antecedentem penam, nisi
assuetudo diutine abusus gratiæ & dictaminis ratio-
nis generalis de honestate neglecti continuo.
num. 8.
Intellectus pura potentia & omni denudatus for-
ma, non physice sed intentionaliter debet intelli-
gi. contr. 8. d. 2. q. 2. cert. 5. n. 1.
Et q. 3. cert. 1. n. 1.
Impotentia moralis rei præceptæ exequendæ
obligationem & præcepti creati valorem euacuat,
secus naturalis & diuini contr. 8. d. 5. q. 1. cert.
4. n. 7.
Ire definitio, & ab iracundia distinctio. contr. 4.
d. 3. q. 3. cert. 2. n. 2.
Inimicitia & odium etiam iustum ob eorum hone-
statem realiter formaliter nequit haberi. contr.
4. d. 3. q. 2. cert. 2. n. 6.
Iudicium iudicantis cognitio non est. contr. 4. d. 1.
q. 2. cert. 2. n. 7.
Morale Iuramentum assertionis de furando addit promif-
sionem ei cuius interest, illam reddit secus addi-
tum assertioni de præsentis voluntate faciendi.
contr. 5. d. 1. q. 3. cert. 1. n. 6.
Morale Iustitia late est, cum lege, & recto rationis dictami-
ne in agendo conformitas. contr. 5. d. 2. q. 2.
cert. 1. n. 1.
Morale Iustitia legalis, conformitas cum lege commune bo-
ni & Reipublicæ respiciente. ibid.
Reliqua ad strictè dictam iustitiam vide verbo
virtus iustitiæ.
Morale Ius vindictiuium, & punitiuum iudici creato debi-
tum exercendi illud in seclerosos affert. contr. 5. d.
2. q. 4. cert. 2. n. 1.
Ius ac debitum iustitiæ vindictiui opposito mo-
do se habet in supremo in creato iudice Deo ib.
num. 2.
Morale Ius iustitiæ commutatiue non obligat illud habentem
ad exercitium. ib.
Ius iustitiæ commutatiue ex prima rerum diuisione
ante-formatas Reipublicas & iudiciarias publicas
potestates quisque se ipso ex eius virtutis honesta-
te exercere potest, & hunc per occultam com-
pensationem, cum sua recuperare aliter nequit.
ibid. n. 3.
Iuri ac debito graui penali maxime personali, ex
iustitia vindictiua satisfaciendo Reus non tene-
tur. ibid.

Liber vite non est præscientia finalium meritorum
gloriæ prædestinato illi, nec libere mortis, de-
meritorum finalium reprobis præscientia forma-
liter loquendo, est virtualiter ita dici possit &
causæ libri Hispani, processos formaliter quorum
in Apocalypsi & officio defunctorum mentio,
contr. 7. d. 6. q. 2. cert. 2. n. 5.
Liber neuter proprietate rigidi sermonis in Deo est
& si Theologico verò sensu de vite libro sit in
scriptura mentio, de mortis libro nulla; eoque
sensu admitti debet uterque. ibid. n. 1.
Vbi & liber causæ hispani, processo vtriusque,
ibid. n. 3.
Stat vero liber vite in præscientia Dei de excutua
electione gloriæ prædestinati. ibid. cert. 2. n. 3.
Mortis vero liber in præscientia absoluta destitit
excutui mortis reprobis. ibid. cert. 2. n. 4.
Ad librum vite, ac mortis spectantia loca exodi,
3. & ad Romanos. 9. explicantur. ibid. toto cert.
Vbi de impossibilitate transitus ab vno libro ad
alterum.
Liberalitas domini rei donatæ collationem donat-
orio essentia sua importat, secus translationem
domini donatoris in illum, seu huius à domi-
nio abdicationem, quæ ex imperfectione domi-
ni & donatoris solum venit. contr. 5. d. 1. cert.
2. n. 4.
Idcirco liberalitas diuina propria & perfectissima
abque ea domini Dei donatæ abdicatione &
translatione ne quoad minutulam partem à Deo
exeretur. ibid.
Magi virgas eorum Pharaone in veros serpen-
tes vertunt, & quomodo contr. 8. d. 2. q. 1. Physia
cert. 5. n. 9.
Maria Deipara tota hominum & Angelorum colle-
ctione multis titulis Deo charior. contr. 4. d. 4. q. 4. Maria
cert. 4. n. 1.
Maria Deipara adæquate prædestinationis homi-
num & Angelorum paucis excepis causa memo-
ria fuit. contr. 7. d. 3. q. 6. cert. 2. n. 1.
Maria Deipara confirmata in ea gratia & amicitia
Dei fuit, cui moralis, vt minimum, potestati ad
veniale & minutulam quamvis imperfectionem
repugnabat. contr. 7. d. 6. q. 1. cert. 3. n. 4. Physia
Materia corporum indifferens de se ad corpora
nem, & spiritualitatem exoticæ & somniferæ
scio quo recentè contra Patres, Concilia, Theo-
logos & Philosophos cogitabatur. contr. 8. d. 2. q.
2. cert. 2. n. 1.
Imò & talis possibilis sonari solū potest. cert. 4. n. 5.
Media remota & proxima fini amari non debent,
nec inter eorum electiones ordo necessarius est vt
est inter electionem & intentionem. contr. 4. d. 6.
q. 1. cert. 3. n. 5.
Mediorum electio non semper à nobis è finis inten-
tione amatur; secus à Deo. contr. 6. d. 6. q. 4.
cert. 2. n. 1.
Media remota ob proxima, & ad hæc vitia ex finis
intentione amari nequeunt. contr. 7. d. 4. q. 4. cert.
3. n. 2.
Merita iusto obeunti nullum ius ad gloriam querunt. Meritum
contra Deum, contr. 7. d. 1. q. 1. cert. 2. num. 4.
Merita operum prout in intentione præcise merita fi-
licitia sunt, & voces elucior. contr. 7. d. 2. q. 5. cert.
5. n. 1.
Meriti nostri operis ratio formalis proximè tota no-
stro vsui gratiæ tribuitur, & respondet gratiæ vo-
ro ac Deo materialiter & remotè in radice sci-
liet gratiæ necessariæ & congruæ vocationi.
contr. 7. d. 4. q. 2. cert. 1. n. 6.
Merita nostra quare Deo & principaliter tribuantur
nullatenus vero demerita est actum primum ad
illa continuat & concurrat. ibid. n. 7.
Mors nobis vero sensu præternaturalis & corporis Physia
vero ab anima separatio violenta propria
est.

& Verborum.

- est, ac remio eius ad corpus aliquando ipsi exigente physica & moralis titulis absolute naturalis, etsi actua creata virtus ad illam deficiat. contr. 3. d. 2. q. 2. cert. 4. n. 6.
- Moral* Morales aliquot virtutes ad communiter nominatas, indirecte solum & ex parte spectant. contr. 5. d. 2. q. 3. cert. 2. n. 4.
- Physica* Motus & tempus solum possunt natura sua fluxu termino ligari. contr. 8. d. 2. q. 3. c. 5. n. 7.
- Physica* Motus grauium sursum & leuium deorsum moralis non ex sua natura, sed ab extrinseco, & virtutis actus defectu veniunt. ibid. cert. 6. n. 1.
- Physica* Mundi pars quo sensu dici Deus potest. contr. 4. d. 3. q. 3. cert. 4. n. 10. sed ius.
- Moral* Sed ius mundi quod partium suarum reliquarum iuribus preualet iuri supremi dominij Dei non preualet sed cedit. ibid.
- Physica* Mundus ex bonis malisque, tam physicis quam moralibus constans, constante solis bonis perfectione. contr. 6. d. 1. q. 3. cert. 4.

N

- N**ecessitas absoluta & absolute talis decernendi faciendique optimum erronee Deo adscribitur. contr. 4. d. 1. q. 3. cert. 1. n. 1.
- Vbi sensus Catholice disputationis de necessitate Dei ad optimum. n. 3.
- Necessitas physica & moralis distinctio. contr. 4. d. 3. q. 3. cert. 2. n. 1.
- Necessitas physica & metaphysica in Deo diuersa non est, secus in creatura. ibid.
- Necessitas absoluta physica volendi faciendique optimum, seu melius ex creatis Deo non adest. contr. 4. d. 3. q. 3. cert. toto.
- Nec propria moralis. ibid. cert. 4. n. 1.
- Nec ex decreto creandi mundum. ibid. n. 6. nec ex decreto creandi hunc mundum ad eius optimum necessitas physica est. ibid. n. 7. neque ad eius optimum obiectum gubernationem. ibid. n. 8.
- Nec ex finis intentione etiam efficaci ad optimum prae aliis medium. ibid.
- Iuris* Nobiles ex contractu obligati in foro externo personaliter non manent. contr. 5. d. 2. q. 3. cert. 2. n. 2.
- Exemptionis huius nobilium ratio & explicatio. ibid. cert. 3. n. 5.

O

- Anima* **O**biectum motuum specificatum actus creati est, secus diuini. contr. 4. d. 1. q. 3. cert. 2. n. 3.
- Iuris* Odis Dei specificatum assignatu ab aliis difficile, a nobis facile. contr. 4. d. 1. q. 1. cert. 2. n. 7.
- Iuris* Obligationis realis & personalis discrimen. contr. 5. d. 1. q. 3. cert. 1.
- Obligatio realis quae non personalis & personalis, quae non realis in re repugnat. ibid. cert. 3. n. 4.
- Omnipotentie deficiente immediata connexio cum actibus liberis etiam quae possibilibus specialiter reicitur; nec nisi ex parte & mediate connexa per media motiva voluntati connexa admitti ab illo potest. contr. 7. d. 3. p. 1. cert. 7. n. 5.
- Meritum* Operi bono absolute morali meritum omne quantumcumque, salutis ac subinde rationem gratiae negantes notantur & carpuntur. contr. 7. d. 4. cert. 3. n. 3.
- Odo actus imperantis & imperari verus realis intentionalis non physicus in Deo non repugnat. contr. 4. d. 6. q. 4. cert. 1. n. 3.
- Imo adest. ibid. cert. 2.

P

- De peccatis* **P**eccatum Dei destructiuum dici proprie nequit. contr. 4. d. 5. q. 1. cert. 1. n. 1.
- Peccati odium quoad exercitium Deo secundum se praecise sumpto necessarium absolute non est. 2.

Secus quoad speciem. n. 4.

Est autem peccati odium Deo connaturalissimum; & ex praesuppositis eius affectibus de facto, moraliter quo ad exercitium etiam necessarium. n. 5.

Peccatores viatores odio inimicitiae proprie Deus non prosequitur. ibid. q. 2. cert. 1. n. 4.

Peccatores & inimicos praecise qua tales, & quantum odio habendi & puniendi speciale & proprium Dei ius specialiter ostenditur. n. 3.

Peccatum possibile quia possibile praecise amari a Deo nequit. 6. q. 3. cert. 2. n. 3.

permissio peccati explicatur. contr. 6. d. q. 1. 3. cert. 3. n. 7.

Constituitur obiectiue cogitatione sufficiente secundum positum potestatis quam affect voluntati ad non peccandum & secundum negatum efficacis, quatenus ex parte principiorum creatorum est. cert. 3. n. 7.

Permissio malorum supremo rerum Domino quiescit ac potest de illis malis quid bonum facere, ipsius providentiam non dedecet. cert. 4. n. 1.

Penitentiae amore anteriore ad peccatum posterius natura apponendum amare peccatum non debet nec potest Deus. contr. 7. d. 4. q. 4. cert. 3. n. 1.

Permissio peccati nostri ex meritis Christi esse absolute potest. n. 6.

Prædestinatos praefertim ex sublimi Augustini ratione. n. 5. Damnatos jam propriae inimicitiae odio prosequitur. cert. 2. n. 1.

Peccatorum aliquot intermissibiles hominibus adultis viatoribus ex decreto Dei efficaci error Armeani confutatus. d. 5. q. 2. cert. 2. n. 1.

Peccatores quo sensu non solum velle sed & posse auferant sibi. cert. 3. n. 3.

Pelicanus rostro pedus ferit, ut grauentem sanguinem fundat, non ut filios alat. contr. 8. d. 1. q. 1. cert. 2. n. 5.

Petrus plus Ioanne Christum amans & plus etiam ab hoc amatus. contr. 4. d. 4. q. 4. cert. 5. n. 1.

Possibilia quae talia praecise, bona absolute non sunt. contr. 4. d. 2. q. 2. cert. 3. n. 3.

Imo nec secundum quid bona sunt. ibid. n. 4.

Quare nec amari pro eo statu possunt. ibid. ac deinceps.

Mouent tamen quae talia cognita, & Deo & nobis desiderium, & quomodo. ibid. cert. 4. n. 12.

Stricto amore a nullo amari queunt. contr. 1. d. 4. q. 1. cert. 2. n. 2.

Potentia logica, seu possibilitatis rerum ut sunt a potentia physica ad idipsum discrimen. contr. 8. d. 2. q. 3. cert. 4. n. 3.

Potentia vitales a substantia animae realiter non differunt. d. 5. q. 1. cert. 1. n. 3.

Potentia obediencialis creatis ad quidvis agendum communis, absurda, incredibilis & ex terminis falsa. q. 4. cert. 2. n. 3.

Nec potest esse ad aliquid agendum in re vna quam in alia proportionaliter. n. 4.

Passiva etiam obediencialis communis creaturis male ab aliquibus inducta. ibid.

Vtraque pictam visui tabellam Philosophiam & Theologiam reddit. cert. 5. n. 4.

Altera vero ex altera legitime infertur. n. 3.

Practica & speculatiue differentiae sunt accidentales scientiae differentiae. contr. 6. d. 2. q. 1. cert. 3. n. 10.

Prædestinationis significata varia & curiosa vocum simplicium & compositarum ad significandum diuersitas explicatur. contr. 7. d. 1. q. 1. cert. 1.

Sola diuini decreti antecedentia durationis praedestinatio proprie diceretur, sed aliam & praecipue Theologico sensu significat. n. 2.

Vbi emphasis illius ad Ephes. 1. elegit nos in Christo ante mundi constitutionem tota aperitur. Significat prioritatem naturae decreti diuini respectu suorum effectuum aptissimè. cert. 2. n. 3.

Eam habet praedestinatio absolutam respectu finis & mediis effectuum, significat item prioritatem affectus.

*Gratia
& de
peccatis*

Physica

Physica

Physica

Index Rerum,

affectuam, siue in Dei affectu finis & effectuum, cert. 3. n. 1.
 Insuper intentionalem affectuam prioritatem prelationis predestinati pre non predestinato. num. 3.
 Predestinatio ad fidem, & iustitiam non absolute dicta sed secundum quid predestinatio est, n. 2.
 Predestinatio Dei visionis Dei ad hominis felicitatem impropria locutio, ibid.
 Predestinari paucos solos efficaciter antecedenter ad gloriam electos temere dictum à Durando, n. 4.
 Et in fidem periculosum, n. 7.
 Predestinatio omnimodam prioritatem sine posterioritate vlla respectu meritorum propriè, & fidei confone dicitur cert. 4. n. 1.
 Predestinatio in malam culpam malè & improprie dicitur, n. 2.
 Imò, & in malum pena, n. 3.
 Predestinationis prioritates omnes eius definitione Augustinus collegit, ibid.
 Predestinationem negantium errores ad tria capita redacti, q. 2. cert. 1. n. 1.
 Predestinatio saluandorum omnium existit, proximèque id ad fidem spectat, n. 3. ac deinceps, ac tota cert. 2.
 Predestinatio intentionem efficacem gloriæ non continet, q. 2. cert. 1. n. 4.
 Sed nec inefficacem, cert. 3. n. 1.
 Non facit Deo necessitatem donandi gloriam iusto obuenti antecedentem quam ei facit promissio, sed consequentem, cert. 2. n. 4.
 Predestinatio scientia media & electione auxiliorum efficacem directè, & essentialiter adquate constat q. 2. cert. 1. n. 2. ac deinceps, & tota cert. 2.
 Eius intrinseca, & essentialis infirmitas facile, & feliciter cum nostra libertate constat, n. 3.
 Vltiores conclusionis probationes confirmata, cert. 3.
 Dux alia nostri Vasquez dogmatibus attributionis principalioris bonorum parum Deo quam nobis, & maiori gratia Dei in donatione auxilij efficacis præ inefficaci à Recentiorum objectionibus vindicatur, toto cert. 4.
 Postrema communis ratio ex essentia predestinationis, cert. 5. toto.
 Predestinatio decreto reflexo non eligendi, & donandi auxilium nisi efficacis opus non habet, ut quia efficacis donetur non aliter predestinato donandus, cert. 6. n. 1.
 Nec si eo decreto daretur predestinati libertas periret, n. 2.
 Ut auxilium efficacis, quia efficacis predestinati eligatur non debet eius efficacis amari, cert. 7. n. 2.
 Nec potest amari formaliter, & expresse, n. 4. nec si amaretur consensus nostri libertati officeret, n. 5.
 Subtilis affectiva prelatio, & prioritas predestinati respectu reprobi non amata efficacis auxilij ipsi donati, n. 3.
 Predestinatio scientiam simplicis intelligentiæ, & visionis plurium obiectorum supponit n. 6.
 Sola scientia media predestinationem intrat, n. 6. non tamen scientia media de actibus indifferentibus qua talibus solum, n. 7.
 Vbi minutus obiecta scientiæ mediæ predestinationem constituentem recentur, ibid.
 Electioni predestinatiæ auxilij efficacis regulatio per scientiam mediam absolute an essentialis sit alij aiunt, alij negant, neutri probant, cert. 8.
 Verosimilius negatur, n. 7.
 Predestinatio vero Theologico sensu electio predestinati ad gloriam absolute dici debet ab antecedente merita efficacis præcendendo, q. 3. cert. 1. n. 1.
 Cum ex magisteria intentione, etsi inefficaci

gloriæ predestinati cuiusvis quam reprobi, n. 2.
 Tum etiam posita æqualitate intentionis ex qua vtriusque providentia venit specialiter explicatur, n. 3.
 Pro efficaci electione predestinati ad gloriam ante præfusa merita, vel contra illam male antiqui Scholastici referuntur: bene autem pro illa Dominici Thomistæ recentiores, n. 5.
 Electionem efficacem antecedentem merita necessariam ad predestinationem negant Doctores omnes societatis supererogatoriè vero de facto omni predestinationi præsupponi docent ex eis non pauci, cert. 2. n. 1.
 Negant vero plures, n. 8.
 Vtrique vero initio ex patribus pro alterutro laborant toto cert. 3. & 4.
 Affirmatiuæ sententiæ fundamenta à ratione, & tres modi à Sorio excogitati cert. 7. n. 1.
 Ad n. 4. inclusue.
 Male à Vasquez impugnatur, num. 5. ac deinceps.
 Nec melius à Lessio, & aliis, etsi non bene à Sorio, soluantur, toto cert. 6.
 Nec magni magistri Didaci Daza subtiliores impugnationes satis efficaces, toto cert. 7.
 Etsi affirmantes de facto satis efficaces verosimilibus congruentis confutent, n. 8.
 Predestinatio electionem predestinati efficacem ad gloriam antecedenter ad merita nec claudit de facto nec supponit, cert. 8. n. 1.
 Immo, nec claudere potest, nec supponere, n. 4.
 Predestinationi intentionem gloriæ partim efficacem partim inefficacem ante merita supponi quidam irrationabiliter somniant, n. 6.
 Predestinationis subiectum omnis creatura rationalis esse potest, ita vt vel vna imprædestinabilis à Deo repugnet, d. 3. q. 1. cert. 2. n. 1.
 Ex Patribus, & Scholasticis præcis, toto cert. 3. & 4.
 Ex ratione, cert. 5.
 Et reiectis leuibus aliorum rationibus cert. 6.
 Aliæ adduntur, cert. 7.
 Imprædestinabilitas animarum quorundam naturalium sua terrenarum error Valentini, & hominum aliquorum ex genij diuersitate cert. 7. ex corporis constitutione pro eorum sub aliqua constellatione ortu: error aliorum confutatur, q. 2. cert. 1. n. 1.
 Et alius Origenis de naturalibus meritis animarum aut demeritis, ante immersionem in corpora vt illæ predestinentur, n. 2.
 Predestinatio adquate sumpta ex meritis naturalibus nostris error Pelagij propulsus, n. 3.
 Semipelagianus error de predestinationis & iustificationis initio ex meritis naturalibus nostris solummodo fuit, nec condignis quidem, sed intra congruitatem tenuissimis, & analus solum, cert. 1. n. 5.
 Et ea adhuc ad merendam proximè periclitantiam negabant, n. 8.
 Ad predestinationis initium nullum meritum adhuc congruum tenuissimum, seu anulum solum ex viribus naturæ dati de fide, & ratione certum esse, cert. 4. n. 2.
 In oppositum Semipelagianum errorem ex prologo illo, *Facienti quod in se est Deus non denegat gratiam*, intellecto de faciente ex puris naturæ magni Doctores propenderunt vel lapsi potius sunt, q. 8. cert. 1. toto.
 Confutati effugis præclusis toto cert. 1.
 Immo alium errorem Semipelagianismo addiderunt, cert. 3. n. 1.
 Verus dogmaticus proloqui sensus est Deum gratia sua præueniente nulli adultæ defecere, sed hunc sibi illius absolutis, n. 1.
 Neque predestinationis suæ adquate vt initium complectitur

& Verborum.

complectitur, operibus ex gratia ortis causa esse potest q. 4. cert. 1. n. 1.
 Ob dependentiam auxilij efficacis & proprii prædestinationis quoad efficaciam à nostro absoluto consensu aliqua prædestinationis ab eo, & à nobis admitti debet. cert. 2. n. 1.
 Prædestinatio electionisve auxiliorum efficaciam, ac non inefficaciam ex propositis nullatenus à nobis pendet. 3.
 In potestate prædestinati est, non prædestinari, n. 7.
 Prædestinatio ex parte materiæ seu mediij, & obiecti per eam eligendi potestati prædestinati subest, n. 8.
 Negationis prædestinationis nostræ causa adequata esse possumus. n. 7.
 Imò, & prædestinationis ex parte materiæ, seu mediij & obiecti per eam eligendi. ibid.
 Etiam adequatè sumptæ prædestinationis. n. 9.
 Sine addito ex parte materiæ, & obiecti dicto nemo suæ prædestinationis aut negationis eius causa esse potest. n. 10.
 Qui negat Christum causam esse prædestinationis hominum adequatè secundum totum quod dicit, Authores, & modi omnes, q. 5. cert. 1.
 Adequatè sumptæ prædestinationis nostræ causa existit Christus. cert. 2. n. 1.
 Etiam Protoparentum nostrorum. n. 8.
 Et Angelorum omnium paucis exceptis. n. 9.
 Etiam pro prædestinatione hominum, & Angelorum est electio eorum præ reprobis relictis, n. 10.
 Prædestinationis alienæ adequatè etiam sumptæ pura creatura ex gratia auxilij causa meritoria esse absolute potest, quest. 6. cert. 1. n. 3.
 Ad meritum prædestinationis alienæ non ex intentione salutis alienæ dari auxilium efficax potest, secus ipsi ad meritum ex quo salutem obtinebit. n. 4.
 Prædestinationis omnium hominum, & Angelorum, præfatorum adequatè sumptæ causa meritoria Deipara fuit. cert. 2. n. 1.
 Nemo alterius prædestinationem adequatam esse promittens, n. 6.
 Conditionum ad effectus prædestinationis questiones inutiles reputandas. 4. prol.
 Prædestinati substantia non est prædestinationis suæ effectus. ibid. q. 1. cert. 1. n. 3.
 Necesse potest. cert. 2. n. 1.
 Sed nec quidquam illi identificatum realiter, aut supernaturaliter ipsam naturam præcedens, cert. 3. n. 2.
 Nec illa posterior natura si omnimodo naturale sit. n. 2.
 Supernaturalia omnia, quoad modum adhuc, substantia prædestinati posteriora, & cum eius gloria coniungenda sunt prædestinationis eius effectus, n. 3.
 Gratia, & prædestinationis effectus innumeris per capita recensentur. n. 4.
 Gratia omnis supernaturalis quoad substantiam, qua tentationi quis resistit effectus prædestinationis est ex fide hæreticis etiam indubitata, cert. 4. n. 1.
 Et victoria omnis absolute talis tentationis, n. 2.
 Immo, & quæ leuiori peccato admissa de tentatione ad maius habetur à prædestinato, n. 3.
 Plura præter gloriam prædestinati sunt prædestinationis effectus. q. 2. cert. 1. n. 2.
 Est etiam effectus illius gloria ipsa. n. 3.
 Et prima vocatio efficax ex qua serie prædestinationis texturatur. n. 3.
 Et auxilia sufficientia inter media secundum in-

Christoph. de Ortega de Deo Vno. Tom. II.

trinsecam conducentiam ad salutem plerumque effectus prædestinationis suæ prædestinato sunt, n. 5.
 Et merita prædestinati propter realiter formaliter ab ipso sunt. n. 6.
 Obiectum solum nec moraliter suum ad salutem conducent de facto effectus prædestinationis est, est solum quoad modum supernaturalis sit, cert. 2. n. 4.
 Gratia, & merita prædestinati peccato interrupta etiam ut primo collata, & habita sunt effectus prædestinationis. n. 5. ac deinceps peculiaribus rationibus. n. 6.
 Malum culpæ effectus prædestinationis esse nequit. q. 4. prol.
 Amatur sepe à Deo eius permissio & ipsum nobis in bonum occasionaliter cedit. ibid.
 Permissio peccati effectus prædestinationis male per extrinsecam & materialem electionem defenditur toto cert. 1.
 Est tamen intrinseca electio, & formalis ex intentione gloriæ, & amore penitentis, per quam oblinenda est, prædestinationis effectus, cert. 3. toto.
 Prædestinatio Sanctorum liber vitæ ab scriptura memoratus Theologico sensu non est. d. 6. q. 1. cert. 1. n. 5.
 Prædestinatorum numerus ex Angelis, & hominibus constans numero reprobatorum ex virisque collecto longè est maior, q. 3. cert. 2. n. 4.
 Prædestinatorum vero hominum, hominum reprobatorum numero absolute loquendo longissime minor. cert. 2. n. 1.
 Atque idem est de collectione ex adultis fidelibus, & infidelibus tam prædestinatorum quam reprobatorum. ibid.
 Immo, & numerus infidelium adultorum maior est numero prædestinatorum ex adultis, & parvulis fidelibus compacto: comparatione vero facta inter fideles tam paruulos quam adultos Ecclesiæ Dei legis triplicis naturalis, scriptæ, & Evangelicæ in ea obeuntes prædestinatorum quam reprobatorum amplior numerus est: fidelium vero omnium collectione plures sunt reprobi quam prædestinati. n. 4.
 Prædestinatorum foeminarum quam hominum maior numerus est. n. 4.
 Premium inleparabile à merito nequit natura sua esse, secus ex premiatu voluntate. contr. 5. d. 1. q. 3. cert. 4. n. 6.
 Promissio propria Deo adest pactumque, & fœdus ac testamentum contr. 5. d. 1. q. 3. cert. 1. n. 1.
 Vbi earum vocum in significato diuersitas, ibid.
 Promissio pura præsentis voluntatis de aliquo præstando, aut agendo ne in Deo quidem est, num. 3.
 Dei promissione nullam ipsi obligationem personalem induci, sed solum realem, seu rebus promissis subtilis, & erudita nostri Didaci Ruiz de Montoya, qui aliquod ipsi ex illa agnatum concedit infra cert. 2. n. 2.
 Aliquod certe Deo agnatum, debitum aliquod personale præstandi promissa promissarie creaturæ tanquam termino, ipsi ex promissione agnatum Catholici omnes concedunt, & debent, n. 5.
 Probatur usque ad finem certaminis, & ex debito passiuo creaturarum pure tali, cert. 3. n. 3. ac deinceps.
 Probatur solutione argumentorum plurius pro aduersa sententia. cert. 4. toto.
 In promissione iustificacionis impij ob merita congrua imaginaria solutio huius & Dei creditore virtualis remissio est. n. 5.

99 Promissio

Index Rerum,

promissio diuina facta creaturæ nullum ius strictum
parit ipsi contra Deum, nec Deo debitum pro-
missarum creaturæ affigit, sed eo ipsi ex fide-
litate solum, d. 2. q. 2. cert. 1. n. 8. & cert. 3.
n. 6.
Providentiæ significatio varia, & philosophica,
ac theologica pro tura, & procuracione euen-
tus, & qui Deo curam absoluti erga creatura ne-
gent, contr. 6. d. 1. q. 1. cert. 1.
Asserenda est ex fide, & naturæ lumine, cert. 2.
Providentiæ Deo erga rationales creaturas earumque
actiones, siue factas siue faciendas negant Philo-
sophi aliqui; nullus autem Patrum, q. 2. cert. 1.
toto.
Asserenda est tam de actionibus factis quam
faciendis ex fide, & demonstratione, cert. 2.
toto.
Demonstratio Psalmi 72. contenta ostenditur,
n. 3.
Et Isai. 45. luculenta explicatione, certam. 3.
n. 4.
Et expressius à Paulo Patribus, & Platone,
num. 5.
Providentiæ Dei erga prauas actiones creatas vt
sunt, negata ab aliquibus, quast. 3. cert. 1.
n. 2.
De iam factis providentiæ Dei de fide est; ac
item vt sint esse à Deo promissas non intentione,
sed permissas siue temeritate negari nequit, q. 3.
cert. 1. n. 4.
Exinde probatur ex scriptura ex Augustino, &
Patribus tam Latinis quam Græcis, certam. 2.
toto.
A ratione toto cert. 3.
Providentiæ Dei erga actiones prauas vt sint gra-
uibus absurdis negantis sententiæ probatur, cert. 5.
n. 4. ad 6. inclusive, vbi præcipue contra conclusio-
nem difficultatis tertia solutio.
Providentiæ vniuersalem erga omnia, & sin-
gula creatura qui negant, vindicato ab eo er-
rore Hieronymo, quique affirmant recen-
sentur: q. 4. cert. 1. vique ad numerum 5. in-
clusive.
Sententiæ affirmans dogma fidei est ex scriptura,
& Patribus, n. 6.
A ratione demonstratur multipliciter, toto cer-
tamine 2.
Providentiæ Dei speciatim de abiectissimis ab scri-
pturæ, & Patrum, & Philosophorum autori-
tate & speciali multiplici demonstratione, cert. 4.
toto.
Providentiæ Dei absolute monstruosos effectus
non subesse, sed respectus etiam Dei esse ca-
suales, ac similiter infortunatos nostros, vel
saltem qui ex nostra libertate pendent immédia-
tæ Dei providentiæ non subesse qui docuerint
referantur, certam. 5. vique ad numerum 4. in-
clusive.
Eiusmodi effectus monstruosi infortunatos, & ca-
suales, tales non sunt respectu Dei sed eius provi-
dentiæ absolute subiacent, n. 4.
Exinde probatur autoritate, & demonstrationi-
bus, n. 5. ac deinceps.
Providentiæ immediate ac per se ipsam rerum om-
nium Deo ab aliquibus negata, q. 5. certamine 1.
toto.
Est tamen ex fide & ratione asserenda, cert. 2. n. 1.
& cert. 3. toto.
Vniuersum & contra modos omnes mediationis
excogitatos singularim.
Providentiæ diuinæ erga creatura immediationi non
abest, quod immediatam etiam aliam erga ali-
quam creaturam alicui demandet, ibidem n. 10.
Providentiæ Dei intellectus vel voluntatis vel vtrius-
que est d. 2. q. 1. cert. 1. n. 1.
Maior minorque scientia solum erga effectus
mediate, vel immediate liberos esse potest,

num. 3.
Providentiæ ex minus seria intentione quam potest
circa eos habenda sola scientia simplicis intelli-
gentiæ dirigitur ibid.
Ex seriissima intentione habenda opus scientiæ
media directrice habet.
Providentiæ actu intellectus imperatio post vo-
luntatem efficacem mediorum non stat in actu
assertiuo, num. 6. nec in aliis deinceps re-
iectis.
Imperatiue non assertiue à Dominicanis Thomi-
stis excogitatum ad providentiā conuertitur,
cert. 2. toto.
Et assertiuum ad ipsam à nostro Ruiz de Montoya
toto cert. 3. ac deinceps.
Providentiæ de actibus scientiæ dirigentis & electio-
nis mediorum æque directæ & adæquate constat,
cert. 5. toto.
Providentiæ diuisio prima in obiecto vel liberam vel
necessariam, q. 1. cert. 1. n. 1.
Nulla tota sua serie obiectiue libera vel necessa-
ria ad purum est, ibid.
Libera in naturalem, & supernaturalem quod
substantiam, n. 3.
Providentiæ quoad modum supernaturalis sub ob-
iectiue necessariæ, & liberæ membra vena,
ibid.
Supernaturalis quoad modum extraordinariæ ve-
go dicitur, n. 4.
Providentiæ obiectiue liberæ diuisio in eam quæ de
mediis sufficientibus & eam quæ de efficacibus
providentiæ quoad intrinsecum est, sed acciden-
taria, n. 5.
Esti præfata diuisiones generis in species Theo-
logis locutionibus aptius dicuntur, n. 6.
Providentiæ constitutiva electio mediorum effica-
corum, est non efficaciam esse debet, cert.
num. 1.
Providentiæ omnis scientiam simplicis intelligentiæ
de fine & mediis requirit, n. 2.
Primo providentiæ obiectiue necessariam sola
illa ex parte scientiæ constituitur, 3.
Vti liberam ortam ex fide, non tamen summe se-
ria intentione finis, n. 5.
Providentiæ obiectiue libera ex intentione sum-
me seria effectus creaturæ liberi scientiæ media
necessario directiua ad electionem mediorum in-
trinsecæ & essentialiter constituitur, cert. 3. n. 1. vique
ad finem cert.
Ardue contra conclusionem difficultatis in quam
recens Theologi auditor incidit, plures aliorum
solutiones reiectæ cert. 4.
Legitima eius difficultatis solutio quod...
providentiæ scientiæ media, & electione
efficaci per scientiam illam regulata essen-
tialiter constituitur & purificatione auxilii extin-
secus solum efficacis connexio cum consensu
nostro liberæ absolute intrinsecæ physice non fidei
pure extrinsecæ & logica, toto cert. 5.
Providentiæ obiectiue libera efficacem finis intensionem
absolute non prærequirit, d. 3. q. 1. cert.
n. 1.
Sed nec providentiæ summe seria de mediis effica-
cibus, cert. 2. n. 1.
Providentiæ obiectiue libera de mediis solum suffi-
cientibus nequit ex summe seria finis intentione
à Deo haberi, cert. 3. n. 2.
Sed nec ex circa summam physice vel moraliter
seria n. 5.
Nec ultra minimum seria intentio ad eam provi-
dentiā requiritur, n. 3.
Potest tamen ex seria ultra minimum ea provi-
dentiā procedere, ibid.
Providentiæ obiectiue libera de mediis efficacibus
summe seria finis intentione haberi à Deo po-
test: non tamen à Deo seriam prærequirit,
num. 6.

Imò intentio eadem ex qua providentia de mediis sufficientibus habita erga reprobos fuit, ad providentiam de efficacibus sufficiebat. n. 7.
Nequit tamen ex intentione minime ferietatis providentia de mediis efficacibus haberi. numer. 8.

Providentia subiectum seu obiectum cui de mediis providetur, nihil pro statu possibilitatis præcisiue esse potest. q. 2. cert. 1. toto.

Vindicta ab obiectionibus. cert. 2.

Nec facultates subiecto cui providetur identificata obiecta providentia esse possunt. numer. 3.

De ratione providentia universum sumptæ non est finis intenti assensio. q. 3. cert. 1. num. 2.

Est autem de collectum sumptæ providentia ratione. n. 4.

Nec de ratione providentia Dei est assensio finis intenti gloriae suae. n. 7.

Ordo providentia punitivæ in quem incidit reprobos à misericordia providentia recedens non est ex antecedente eius lapsum absolute efficaci intentione Dei ipsum puniendi. cert. 2. numer. 3.

Nec ex inefficaci absoluta, sed conditionata, si labatur, & à misericordia providentia & ordine recedat. n. 4.

Necessitas obtinendi aliquem finem intentum providentia coniunctum sumptæ ex efficacia intentionis & ordinis alterutrius providentia in coniuncto contenta non provenit. numer. 8.

Subiecti seu obiecti, cui providetur conferuatio cum propriæ cum aliæ etiam quandoque providentia effectus est; propriè vero nequit effectus esse sui prima productio. q. 4. cert. 1. n. 2. & 3.

Extrinseca tota gubernatio & dispositio rerum est providentia effectus. n. 4.

Providentia suorum effectuum causa materialis aut formalis non est. cert. 2. n. 1.

Nec idealis seu exemplaris. n. 4.

Est tamen efficiens. n. 2.

Est ars & quomodo. n. 5.

Et dispositio Theologico sensu propria. numer. 6.

Non vulgari. n. 7.

Factum Catholicum non ita proprio sensu. numer. 8.

Fueri limbi quid & ubi æternitate post iudicii diem sint acturi. q. 5. cert. 5. n. 3.

R

Judi-
cium

Meta-
physica

Relatio transcendentalis ad terminum infinitum infinitatem trahere inde non debet. contr. 8. d. 4. q. 6. cert. 5. n. 6.

Relatorum transcendentaliter specifica diversitas ex individua terminorum diversitate satis desumitur. ib. d. 2. q. 5. cert. 4. n. 5.

Reprobatio creaturæ rationalis à gratia & gloria Deo possibilis ex fide & ratione monstratur. contr. 7. d. 5. q. 1. cert. 1. n. 1.

Reprobatio aliquorum à gratia efficaci & gloria est de fide. ibid. n. 2.

Reprobatio positiva à gloria nulli adulto aut infanti ante decessum in mortali vel actuali vel originali contingit. ibi. cert. 2. n. 1.

Ubi reprobationis à gratia efficaci & à gloria diversitas. ibid.

Reprobatio adhuc negativa à gloria inefficacem eius intentionem excludens eorum etiam quibus de sufficienti medio prouisum est; falsa fide admitti nequit. ibid.

Reprobatio tam positiva quam negativa à gratia etiam sufficiente Deo est possibilis. ibid.

Ac de facto respectu plurimum ipsi adest. ibid. q. 2. Christoph. de Ortega de Deo Vno. Tom. II.

prol.
Infantium plurium cum originali decedentium reprobatio à remedio sufficienti, etiam remoto medio, & remedio datur. ibid. certam. 1. numer. 5.

Ubi & diutini & obstinati peccatoris ab auxilio sufficienti proximo datur in penam ad tempus reprobatio. ibid. cert. 2. n. 2.

Non reprobat aliquis adultus ab auxilio sufficienti remoto ad fidem & salutem. ibid. n. 3. ac deinceps.

Secus à proximo ad poenitentiam & salutem. ibid.

Nemo autem fidelis rationis sanæ ab eo reprobat, nisi statim post peccatum corripitur. ibid. n. 2.

Peccatores pauci diutini & obstinati in penam, ab auxiliis sufficientibus per notabile etiam vitæ tempus reprobat. ib. certam. 3. n. 5.

Reprobationem prædestinationi oppositam scientia simplicis intelligentia reprobi præcedit non constituit; ut & scientia visionis reprobi eiusdem. ib. q. 3. cert. 1. n. 2. & 3.

Scientia visionis gratia à qua quis reprobat reprobationem ne præcedit quidem ut nec scientia media reprobationem à gratia sufficiente cui præcedit simplex intelligentia non tamen ut constitutum illius. ibid. n. 5.

Sola negatio voluntatis dandi auxilium efficac, finale reprobationem prædestinationi oppositam ex parte voluntatis diuinæ formaliter constituit. cert. 3. n. 5.

Secus voluntas positiva illud denegandi, quæ potest in Deo præcedere. ibid. n. 6.

Ex parte scientia mediæ solum cum efficacia denegati auxilij, tum inefficacie concessi reprobationem formaliter constituit. ibid. cert. 4. n. 3.

Idque abique vlla Dei indecentia.

Exclusio reprobi à regno siue positiva, siue negativa efficac demerita absoluta & finalem iniustitiam antecedens in Deo non fuit. ibid. q. 4. cert. 3. & 4.

Exclusionis eiusmodi efficax in penam demeritis reprobi anterior Deo repugnat. ibid. quæst. 5. tota.

Nec causa reprobationis à gratia efficaci esse Deo potuit. ibid.

Exclusio reprobi à regno in penam de meritis anterior adhuc inefficax Deo non adfuit. ibid. q. 6. cert. 1. n. 2.

Nec potuit adesse. ibid. n. 6.

Finis reprobandi aliquos à gratia efficaci Deo honestissimus appetitur. ibidem certam. 2. numer. 4.

Reprobatio à gratia efficaci ex parte tam obiecti quam subiecti adæquate & inadæquate accipi potest. ibid. q. 7. cert. 1. n. 1.

Reprobationis comparatiuæ adæquate sumptæ reprobi prædestinato ex parte subiecti reprobi causa materialis necum merita nulla datur. ibid. n. 3. ac deinceps.

Oppositum pelagianus error fuit. ibidem certam. 3.

Inadæquate vero sumptæ reprobationis reprobi præ prædestinato causam ex parte reprobi dari semipelagianus error fuit. ibid. n. 2.

Cui incautè se scholastici nescientis nolentes aliquot accedant. ibid. n. 4.

Reprobationis reproborum hominum omnium ex parte Adæ data est. ibid. cert. 5. n. 1.

Eius consummandæ causa ex parte reprobi datur. ibid. n. 3.

Nullus autem exceptis progenitis ex Adamo antequam decreto incarnationis ex parte ipsorum reprobationis suæ adæquate ut initium continet causa datur. ibid. n. 4.

Reprobationis demonum paucis exceptis nulla ex

Index Rerum,

parte ipsorum causa. *ibid.* n. 6.
 Reprobatorum & prædestinatorum certus Deo fixusque est ut ab vno ad alium transire nemo possit *ibid.* q. 3. cert. 1. n. 1.
 Reunio animæ ad corpus & resurrectio ex verè physico & morali animæ est; nobis ex morali solum ex nullo vero reunio & resurrectio in æternum efficit. *contr.* 8. d. 2. q. 3. cert. 1. n. 6.

Scientia

Scientia medica ex qua auxilium efficax confertur & consensus conditionati ab absoluto mutua dependentia & causalitas explicata. *contr.* 6. d. 2. q. 2. cert. 1. n. 9.
 Scientia de obiecto diffundim Deo digna & necessaria. *contr.* 4. d. 6. q. 3. cert. 1. n. 2.
 Secreta cordis rationalis actus etiam intellectus aliquot: nec solum voluntatis continent. *contr.* 3. d. 4. q. 4. cert. 1. n. 2.
 Nulli præter Deum independentem à voluntate ea habentis cognoscibilia sunt iure communi & privato. *ibid.* n. 3.

Gratia

Sempelagianism communitur & æqualem gratiam auxiliantem cunctis à Deo offerri, quæ solum ex inæquali eorum naturali conatu inæqualiter participaretur aiebant; sicque in abiuratum à se pelagianismum recidebant. *contr.* 7. d. 2. q. 3. cert. 3. n. 1.

Gratia

Sempelagianii erroris author. *contr.* 7. d. 2. q. 2. cert. 2. n. 2.
 A quo deinceps purgatur Cassianus, alij etiam Patres ab eo errore cuiusdam, toto cert. 3.
 Eius sequaces ad purum, & cui incaute sapientes Theologi in eum lapsi. *ibid.* cert. 4. n. 1.
 Ad 5. textus Tridentini, qui hos decepti subtilis & germana interpretatio. *ibid.* n. 9.

Animæ

Species impressæ natura sua non percunt, sed vel agentis, vel organicæ dispositionis, vel capacitatibus subiecti defectu. *contr.* 8. d. 2. q. 3. cert. 8. n. 1.

Meta-physic.

Specificæ naturæ diuersitas ex maiori eius promptitudine ad eundem speciem actum vel absolute, vel intensius producendum satis euincitur. *contr.* 8. d. 2. q. 5. cert. 4. n. 5.
 Et quandoque etiam generica. *ibid.*

Spei

Spei actus obiecti arduum essentialem concernit. *contr.* 4. d. 4. q. 2. cert. 3. n. 4.

Physic.

Subiectum plurimum formarum sibi non aduersarium capax æque simul ac successiue eas potest recipere. *contr.* 8. d. 4. q. 5. certam. 5. numer. 1.
 Subiectum adæquatum purè mentalis locutionis est loquens excitationis & auditionis audiens. *ibid.* cert. 4. n. 4.
 Superbos necdum aliorum contemptores deprehensos quare naturaliter stomacemur. *contr.* 8. d. 4. q. 6. cert. 6. n. 3.
 Supernaturalitas rei adhuc quo ad modum è finis etiam à Deo intenti supernaturalitate nequit provenire. *contr.* 7. d. 4. q. 1. cert. 1.
 Suppositionis consue à determinata distinctio vniuersus assensus, descensus, & ab vna ad alteram bonæ malæque consequentiæ. *contr.* 7. d. 3. q. 1. cert. 1. n. 2.
 Similiter de suppositione distributiva sub signo omnis. *ibid.* n. 3.
 Substantia intellectiva non voluita repugnat, & à Deo rationem summi boni creatura rationalis excluderet. *contr.* 4. d. 1. q. 2. certam. 3. numer. 2.
 Ac se ipsa perfectior foret ac imperfectior, ac Deo iniuria. *ibid.* n. 7.
 Substantiæ partes à quantitate non recipit. *contr.* 8. d. 2. q. 2. cert. 2. n. 6.
 Sonus non natura sed defectu agentis perit. *ibid.* q. 3. cert. 6. n. 1.

Theologici actus à non supernaturali Theologico distinctionis ratio insinuat. *contr.* 4. d. 5. q. 2. cert. 2. n. 6.
 Temperantiæ propriæ virtus Deo repugnat. *contr.* 5. d. 1. q. 2. cert. 2. n. 1.
 Timor in Deum non cadit. *contr.* 4. d. 5. q. 3. cert. 1. n. 1.
 Tristitia de malis etiam culpæ adhuc ex nostri complacentia Deo repugnat. *ibid.*

Veritatis terminus cognosci non debet ut ipsa cognoscatur. *contr.* 5. d. 1. q. 1. cert. 2. num. 2.

Virtutes Theologales in Deo non sunt. *ibid.* q. 1. prol.

Sunt tamen in eo morales virtutes nostræ solum ratione defensabiles. *ibid.* cert. 2. n. 1.
 Earum propriæ habitus Deo non adiungunt. *ibid.* q. 2. certam. 1. n. 1.

Virtus temperantiæ, nec propriè nec metaphorice Deo adest. *ibid.* q. 2. cert. 1. n. 2.

Adest vero liberalitatis propriæ virtus, quæ proprius in eo munificentia seu magnificentia. *ibid.* cert. 2. n. 6.

Complacentia in persona donatarij. *ibid.* numer. 5.

Item benignitas & beneficentia ab eius misericordia inseparabiles. n. 6.

Veritatis in dicendo seu veracitatis & fidelitatis in promissis. *ibid.* n. 8.

Propria gratitudo Deo repugnat. *ibid.* certam. 3. num. 2.

Aliquo tamen sensu Theologicè admittitur. *ibid.* n. 3.

Nulla virtus respectum inferioris ad superiorem dicens Deo adest potest vnde nec obedientia nec obseruantia, nec religio nec iuramentum propriè dictum. *ib.* cert. 4. toto.

Virtus iustitiæ largè dicta negari Deo nequit. *ibid.* d. 2. q. 1. cert. 1.

Nec propriè legale non habet, & si pars vniuersi esse admittatur Deus. *ibid.* n. 5.

Virtus iustitiæ strictè iustum cuique reddi essentia sua. *ibid.* cert. 2. n. 1.

Iuri vero stricto vnus alterius debitum strictum essentialiter responderet. *ibid.* n. 2.

Ius autem ad eius usum non obligat habentem vniuersum. *ibid.*

Commutatiua æqualitatem dati & accepti essentialiter importat. *ibid.* n. 3.

Ratio vero dati & accepti abdicationem Domini rei à dante, & eius transiitionem in accipientem essentialiter requirit. *ibid.*

Distributiua æqualitatem mercedis cum merito per se loquendo essentia recipit sua. *ibid.* numer. 4.

Personæ dignitas ad præmij qualitatem non ad quantitatem à distributiua attenditur, & si quandoque qualitas ad quantitatem & contra trahatur & trahi debeat, ut quam maxime possit distributiua feruetur. *ibid.*

Vindicatiua essentia sua speciali respicit æqualitatem pænæ infligendo eum de sicito. *ibid.* numer. 5.

Eius execranda potestas iudici creato à republica proximè vel remotè sit, qui nequit absque culpa in illam & quandoque in priuatas personas illam pro arbitrio remittit; secus Deus qui se honestissime potest. *ibid.*

De vindicta pro animi cruciatu, & offensione agere nec per se nec per creatum iudicem nemini licet. sed solum apud Deum. *ibid.*

Virtus iustitiæ commutatiua circa creaturas Deo non adest.

& Verborum.

adeft, nec poteft multo ex capite ibid. q. 2. cert. 1.
n. 4. ac deinceps tota q.
Virtus iuftitiæ diftributiue tota proprietate Deo non
eft ibid. q. 3. cert. 2. n. 1.
Eft in præmij retributione tum commutatiuum
tum diftributiuum ex parte Deus exerceat ibid.
n. 6.
Virtus iuftitiæ vindictiue Deo adeffe nofta folum
ratione fpeciali defendi poteft, ibid. q. 4. cert. 2.
n. 6.
Eftque iuftitiæ proprie membrum à commuta-
tiua, & diftributiua diuerfum, ibid. cert. 3.
n. 2.
Virtutum actus motiuo etiam occasionali variato
variantur, contr. 7. d. 4. q. 4. cert. 1. n. 3.
Voluntas Dei nec pro potentia, nec pro actu effen-
tiam Dei metaphyficam intrat contr. 4. prol.
Sumpta pro actu ex fide adeft Deo pro potentia fi-
dei proxima, ibid. d. 1. q. 1. n. 2.
Eius cognitio nemini congenita, & demonftrata,
ibid. cert. 2.
Et legitime à S. Thoma ex intellectu, ibid. q. 2.
tota.
Voluntas Dei principium phyficum reale formali-
ter vel virtualiter vel ex natura rei fui actus non
eft, illove natura prius ibidem q. 3. cert. 1. n. 3.
Sed folum reale intentionale eoque ordine prius,
ibid. n. 4.
Voluntati Dei ad fuos actus ne metaphyficè diuerfus
habitus adeft ibid. n. 6.
Voluntatis & omnipotentia Dei quam intellectus
fphæra obiectiua curior, ibid. d. 2. q. 2. cert. 1.
n. 6.
Eft tamen æqua omnipotentia & voluntati,
ibid.
Eft tamen tribus hiſce proportionaliter fphæra
obiectiua æqualis, ibid.
Volitionis quam ſcientia Dei fphæra obiectiua an-
guſtior ibid. n. 6.
Quoad intrinſecum vero ſumptæ fphæra obiectiua
etiam quoad extrinſeca maior quam omnipoten-
tia & operationis, ibid. n. 9.
Volitio Dei ad exiſtentia omnia, ac plura non exi-
ſtentia extenditur, ibid. n. 10.
Ad poſſibilia pro eo ſtatu, ſecus ſine neceſſario
ſine libere ibid. cert. 3. n. 1. & n. 3.
Volitionis diuinæ libertas naturali rationis lumine
nata, d. 3. q. 1. cert. 2. n. 2.
Virtute & expreſſe in ſcriptura contenta, ibidem
n. 3.
In Patribus cert. 3.
Demonſtrata, cert. 4.
Imperio intellectualli Dominicanorum deſtruitur,
ibid. cert. 1. n. 3.
Inane illud eſt, & implicatorium, ibidem
n. 5.
Volitionis diuinæ libertas in volendo & in ope-
rando ad extra omnem abſolutam neceſſitatem
excludens ab omnibus admiſſa & admittenda ibid.
num. 4.
Re vtique, & nomine ex fide ibidem cert. 6. n. 1.

Ex impotentia peccandi ne in creaturis per
Patres abſolute libertas periret, ibidem nume-
ro 5.
In Deo vero maior quaſi intenſiue & quantitate
virtutis libertate creata inde euadit libertas ibid.
q. 2. cert. 1. n. 1.
Et circa actus virtutum moralium extenſiue
etiam maior, ibid. cert. 2. n. 1.
Libertas immediata contrarietatis, ac ſubinde me-
diata contradictionis negari Dei voluntati nequit
ibid. q. 4. prol.
Sed & immediata contradictionis ei adeſt ibidem
cert. 2. ac deinceps.
Volitionis liberæ Dei æternitas & ſemel habitæ in
æternum indeſectibilitas, & irretractabilitas ibid.
q. 5. cert. 1. ac deinceps.
Volitionis diuinæ libertatem per Deo extrinſeca
conſtituentes eorumque modi omnes relati, ibid.
q. 6. cert. 1. & 2.
Conſutati ibidem certamine 3. vſque ad 7. in-
cluſiue.
Conſtituentes eam adæquate per Deo prout in-
trinſeca, eorumque modi haſtenus excogitati
conſutantur, ibid. cert. 8. & 9.
Ea vero per Deo prout intrinſeca conſtitutio
vera eſt, & ex noſtris principiis ſolide & ſingula-
riter propugnatur, ibid. cert. 10.
Liberæ Dei volitionis voluntas indifferens nuſ-
quam amor neceſſarius principium eſt, ibid.
Volitionis diuinæ diuiſiones inſigni, & bene-
placiti efficacem abſolute, & ſecundum quid,
variæque ea membra ab antiquis nominata ſo-
lida, & ad eorum mentem explicatio, ibid. d. 4. q. 3.
prol.
Erga effectus omnino naturales efficac abſolute
Dei voluntas datur, non ſecundum quid, ibid.
cert. 1. n. 1.
Ad actus noſtros liberos neceſſaria non eſt, vbi
de ſupercrogoria, & de efficaci ſecundum
quid, ſeu conditionata de iſdem, ibidem
n. 3.
Voluntas ſeria, & quatenus ex parte Dei eſt
de noſtris actibus ſecundum quid ſolum efficac,
& conditionata eſt, & mediocum ad eos obinen-
dos actiua, ibid. n. 5.
Voluntas Dei de recta noſtra vita & æterna ſalute
beneplaciti nec ſolum ſigni & mediocum eſt, ibid.
num. 7.
Ex Patribus, Theologis, & ratione ibid. cert. 2,
& cert. ſeqq.
Non ſtat in ea voluntate prædeſtinatio contr. 7.
d. 1. q. vnica cert. 2. n. 4.
Voluntas æternæ perditionis & cruciatuſ crea-
turæ rationalis de meritis eius, & conſumma-
tioni ſtatuſ viæ in Deo non eſt, ibidem d. 5. q. 4.
cert. 1. n. 1.
Poteſt tamen eſſe dum punitiua non ſit, ibidem
n. 3.
Voluntas creata intentionaliter ſolum phyſi-
cè mobilis ab alio eſt controu. 8. 3. quaſt. 4.
certamine 2. num.

F I N I S.

ORTEGA
In 1 part
D VId.

mirrored

[Faint, mirrored text from the reverse side of the page, likely bleed-through from the original manuscript.]